

மாணச தீபம்

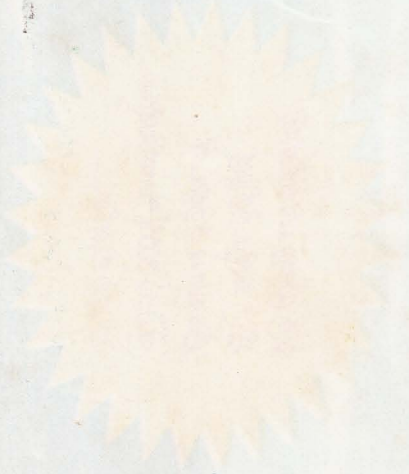
பங்குவி - சிந்திரை

2003

ஒரு முறை மாங்கினால்
இரு வருடத்திற்கு
இலட்சம் அத்தடன்
ரூபாய் 3000 பண்பாசம்
விபரம் உள்ள.....

മുഴുവൻ

പുസ്തകം

ஆரோக்கியத்தை நோக்கி

மானச தீபம்

நான் ஆரோக்கியமானவன்

நோயற்ற அல்லது

ஊன மற்ற நிலைசில

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்

பலர்.. இப்படிப் பேசுகிறார்கள்

ஆனால்

வெறுமனே நோய் அற்றிருப்பதோ

ஊன மின்றி இருப்பதோ

ஆரோக்கியம் அல்ல..

ஒரு முழுமையான

உடல் உள சமூக மற்றும்

ஆன்மீக நன்னிலை அடைவதே

ஆரோக்கியம் என

உலக சுகாதார நிறுவனம்

சொல்கிறது.

இருபது வருட கால

போரின்மத்தியில் வாழ்ந்தவர்கள்

நாங்கள்

உடல் உள சமூக மற்றும் ஆத்மீக

நன்னிலையைப் பற்றிய சிந்தனை

எம்மிடம் அப்பொழுது இல்லை

இப்பொழுது போர் ஓய்ந்த நிலை

சமுதாய மனவடுவைச்

சுமந்துகொண்டு

வட்டழிந்தும் நிமிர்ந்து நிற்கும்

பனைகளைப் போல

உயிர்ப்பற்று வாழ்ந்து

கொண்டிருக்கிறோம்

எக்கணத்திலும் எம்

கொட்டுகளுக்குச் சிதைவு ஏற்படலாம்

நாங்களோ

நோயற்றும் ஊனமற்றும் இருப்பதை

வைத்துக் கொண்டு

ஆரோக்கியமானவர்

எனப் பேசிக்கொள்கிறோம்...

இன்னும்

உள, சமூக, மற்றும் ஆன்மீக

நன்நிலைகளைப்

பற்றிச் சிந்திக்கத் தொடங்கவில்லை

ஆரோக்கிமோ எட்ட நின்று சிரிக்கிறது.

-மானசன்-

மனம் - 1

தீபம் - 2

மனத்தின் உள்ளே.....

பக்கம்

1. கற்பகமடி நீயெனக்கு..... 2
2. நிறமும் மருத்துவமும் 3
3. கீதாஞ்சலி 6
4. அமாவாசை நிலவுகள் 8
5. ஆவியாகும் அற்ககோல்
ஆவியையும் போக்கும் 18
6. அறிவாளி, மூடன், அடிமை 20
7. சுற்றிச் சுற்றிவரும் சுற்றுலாக்
கலாசாரம் 23
8. அங்கக் குறையொரு தரக 26
9. மாற்றீட்டு மருத்துவம் நீக்கி 27
10. மன உறுதி 32
11. HITLER'S LOVE STORY 36

ஆசிரியர்கள்:

நா. நவராஜ்

க. பிறட்டி

இணை: க. பகீரதன்

ஒலியம்:

மு. ஜெயசுதன்

க. பகீன்

நா. மயூரச்செல்வன்

முகவரி:

இல. 23/6, 4^{ம்} குறுக்குத் தெரு,
கொழும்புத்துறை,
யாழ்ப்பாணம்.

கற்பகமடி நயெனக்கு.....

பனைகள் நிறைந்த
வெளிகளைக் கடந்து
உனைத்தேடி வந்த காலங்களில்
ஒவ்வொரு ராத்திரியும்
நவராத்திரியாய்ப் பரிணமிக்க
பிடரிமயிர் கோதி
உதடுகளை
நீ
என்னில் பதியம் வைக்கும்
அந்தக் கணங்களில்
பனையோலைகளின் சலசலப்பை
என் மனத்துள் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

மெல்லிய வார்த்தையின் ஊடு
என்னை.....
நீ
ஸ்பரிசிக்கையில்
குருத்தோலையின் மென்மையை
உன்னில் கண்டு
களித்திருக்கிறேன்.

பொய்க் கோபம் கொண்டு
ஊடுகையில்
நீ கொண்ட பிடிவாதம் கண்டு
அடிப்பனை வயிரமும்

உன்னுள்
உண்டெனத் தெளிந்திருக்கிறேன்.

மென்மையும் வன்மையும்
கொண்ட
நீதான்
என் வாழ்விற்கு வளம் சேர்க்கும்
கற்பகதரு
என்ற
நம்பிக்கை ஊஞ்சலில்
ஆடிக் கொண்டிருந்தேன்.....

ஆனால்,
நேற்று வந்த
காலப் பசுவின் மேய்ச்சலில்
பனைகள் நிறைந்த
வெளிகள் வெறுமையாய்
உன் குருதி தோய்ந்த
அடிச் சுவடுகளை மட்டுமே
கொண்டிருக்க
அதோ
என் நம்பிக்கை ஊஞ்சல்
அறுந்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

-சுவ்ளியாசி-

நிறமும் மருத்துவமும்

ரேய்மன்ட் பக்லன்ட் என்பவர் நிற மருத்துவம் (Colour Therapy) என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். (இந்திய ரு. 295) அதில் நோய் மாற்றுவது தொடர்பான எளிமையான, ஆனால் சக்தி வாய்ந்த, முறைகள் பலவற்றை விளக்கியுள்ளார்.

அலோபதி முறை ஒன்றே வைத்திய முறை என்று, அடிமைப் புத்தியுள்ள நம்மவர் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் நம்பவைக்கப்பட்டனர். மேற்கு ஏகாதிபத்தியத்தினின்றும் அரசியல்விடுதலைபெற்றும் அவர்களது அடிமைகளாகத் தொடர்ந்தும் இருக்கின்ற நாங்கள் பண்பாடு, பொருளாதாரம் அனைத்திலும் மேற்குலகத்தின் வணிக நோக்குக்கு மாறாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றலை முற்றாக இழந்து விட்டோம். கீழ்நாட்டுப் புராதன பண்பாடுகளிலிருந்து நல்ல அம்சங்களை மேனாட்டார் எடுத்துக் காட்டினால் தான் ஏதோ அரைமனத்துடன் ஒத்துக்கொள்வோம் இந்நிலை மாற வேண்டும்.

ஆ-ர்

நிறம் நம் வாழ்க்கையுடன் இறுக்கமான தொடர்புடையது. கறுப்பு-வெள்ளைப் படம் எமக்குப் பிடிக்கவில்லை; நிறப்படத்தை விரும்புகிறோம். ஆடை, சித்திரம், போட்டோ, சினிமா, தொலைக்காட்சி அனைத்திலும் நிறங்களை விரும்புகிறோம். கண்ணைக் குத்தினாலும் பரவாயில்லை. வெறும் முரட்டு ரசனையை வளர்த்து வருகிறோம்.

முற்காலத்தில் நிறங்களுக்கும் அமானுஷ்யமான சக்தி இருந்தது என்று மக்கள் நம்பினர். புராதன எகிப்தியர், சாலதீயர் (ஈராக்) இவற்றைப் பயன்படுத்தினர். இந்தியாவிலும் சக்கரங்களுக்கும் நிறத்துக்கும், பஞ்ச பூதங்களுக்கும் தனித்தனியே நிறத் தொடர்புண்டெனக்கண்டு யோகிகள் குறித்தனர். மண்-பொன்மை; நீர்-வெண்மை; தீ-செம்மை; காற்று-கருமை;

ஆகாயம்- புகைமை என்று சிவஞான சித்தியாரில் வருகிறது. ஆயுர்வேதத்தில் மூலதர்மம் இத்தைவலியுறுத்துகிறது.

“நிறங்கள் ஓர்ஐந்து உடையாய்” என்கிறது திருவாசகம். முருகனது 108 நாமங்களில் ஒன்று முதல் ஐந்து வரை வர்ணங்களை உடையவர் என்று வருகிறது.

வர்ணம் என்ற சொல் பல பொருள் உடையது; (1) எழுத்துக்கள், (2) மக்கட்பிரிவு (சாதி) என்ற பொருளும் உண்டு. மனிதனது குணங்கள் செயல்களைக் கொண்டு, ஆன்மீக அடிப்படையில் அவர்களுக்கு வர்ண வேறுபாடு காட்டப்பட்டது. ஆன்மீக அடிப்படையைக் கொண்டதாகிய ஆயுர்வேதத்தில் உடல், உள்ளம்பற்றிய வகுப்பு முறையில் நிறங்கள் முக்கிய இடம்பெற்றன. இந்திய மருத்துவத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய கிரேக்க மருத்துவத்தில் பைதகோரஸ் (கணித விஞ்ஞானி) நிறத்தை நோய் மாற்றுவதற்கு பயன்படுத்தினார்.

நிறம் இன்றி வாழ முடியாது; வாழ் நாள் முழுதுவம் நிறங்களுக்கு நடுவிலேதான் நாம் வாழ்கிறோம். நீலவானம், பச்சை இலை, நிற நிறமான பூக்கள் என்று நிறங்கள் எம்மைச் சூழ்ந்து எம் உடலையும் உள்ளத்தையும் பாதிக்கின்றன. இயற்கையோடு ஒன்றுபட்ட வாழ்வில் ஈடுபட்டால், நாம் நிறங்களை உடல், உள ஆன்மீக உயர்வைப் பெறப் பயன்படுத்தலாம். அதற்கு அதிக படிப்புத் தேவையில்லை; செலவில்லை;

பக்கவிளைவுகள் ஏதும் இல்லை. நோய் மாற்றும் செயலில் மட்டுமன்றி, மந்திரசக்திகளைப் பெறவும் நிறங்கள் உதவும், தியானம் செய்ய மிகவும் பயன்படும்.

“நீலமேனிவால் இழைபாசத்து ஒருவன் இருதாள் நிழற்கீழ்/மூவகை உலகும் முகிழ்த்தன் முறையே” என்கிறது ஒரு சங்க நூலின் காப்பு. அம்மையை நீலமாகவும், அப்பரை செந்நியாயும் தியானிப்பர். சிவனது 1008 நாமங்களில் “கிருஷ்ணபிங்களாய நமஹ” என்பது 847^{ஆம்} நாமம். தாம் அக்னி வர்ணம் “தபசா ஜ்வலந்தீம்” எனத் தொடங்குகிறது, தேவி ஸ்தோத்திரம் ஒன்று. தவமாகிய அக்னியின் செந்நிறத்தால் ஒளிக்கிறவள் தேவி.

பளிங்குக் கல், கண்ணாடியில் பார்த்துக் குறி சொல்வது, வெற்றிலையில் “மை” போட்டுப் பார்ப்பது போன்ற கருமங்களிலும், நிறங்கள் இடம் பெறுகின்றன. நோயாளி அருகில் இல்லாமலே நோய் மாற்றாதல், நினைத்த காரியம் சொல்லுதல் போன்றவற்றிலும் நிறத் தொடர்பு உண்டு. மாந்திரீகம் அதீத உளவியல் (Para Psychology) எல்லாவற்றுக்குமே நிறம் இன்றிய மையாதது.

இது போன்ற பல விடயங்கள் இந்த ஆங்கில நூலில் விளக்கப் பட்டுள்ளன. இதில் வரும் சில விடயங்கள், யந்திரங்கள், தாயத்துக்களில் நிறம், எண் சோதிடம், மனோ சக்தியால் வருங்கால நிகழ்ச்சிகளை உரைத்தல் போன்ற செயல்கள்,

ஆறாதாரங்களில் நிறம், வர்ணம் (எழுத்து) ஆகியவற்றைத்தியானித்தல். தெய்வங்களுக்குரியயந்திரங்கள் அல்லது சக்கரங்களில் நிறம் பொருந்தத்தியானித்தல், அண்டமளாவிய நிலையில் நிறைந்துள்ள சக்திகளிலிருந்து நாம் சக்திபெறுதல், நோய் மாற்றுவதற்கு நிறங்களைப் பயன்படுத்துதல், உடல், உளச் சமச்சீர்ப்பேணுதல், அன்றாடவாழ்வில் கூடிய உள் முக சக்தியை நிற மாந்தீரிக முறையில் வளர்த்துக்கொள்ளல்.

இப்படி எத்தனையோ வழிகள் நம் வாழ்க்கையை ஆரோக்கியமுடையதாகச் செய்யக் கூடியவை இருக்கும்

போது, அவற்றில் அக்கறை இன்றி எதற்கும் ஆஸ்ப்பத்திரியை நாடுவது, நாம் மிகக் கேவலமான அறிவு நிலையையே காட்டுகின்றது. மாந்திரீகம், குறி சொல்லல் போன்ற கருமங்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் ஏமாற்றுப் பேர்வழிகள் என்று எம்மை கேலிபண்ணும் பகுத்தறிவாதிகள், மேல்நாட்டு விஞ்ஞானதாசர்கள், ஏன் விஞ்ஞானத்தின் பேரால் மருந்து வகைகளும் தொழில் நுட்பங்களும் எம்மைச் சுற்றி வீசும் நஞ்சு வலைகள் பற்றிப் பேசுமறுக்கிறார்கள்?

-அவைமணி.

ஊகங்களின் வலிமை!

அரேபிய அறிஞரான சா அதி என்பவரிடம் ஒருவர்கேட்டார்.

“ஐயா! நீங்களும் ஓர் இளம் பெண்ணும் தனியே ஒரு அறையில் இருக்கிறீர்கள்; அறையோ பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. உள்ளே எது நடந்தாலும் வெளியே தெரியவே தெரியாது இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் உங்களால் உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு இருக்கமுடியுமா?”

அதற்கு சா அதி சொன்னபதில்:

“முடியும். ஆனால், நான் கட்டுப்பாட்டோடு இருந்தேன் என்பதை யாரும் நம்பப் போவதில்லை. ஏனென்றால் உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்துவது எளிது. அதைப் பற்றிய ஊகங்களையும், சந்தேகங்களையும் கட்டுப்படுத்துவது முடியாத காரியம்!”

கீதாஞ்சலி

ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழிற்கு
குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்
பாடல் - 2

பாடுமாறு

என்னை நீ பணிக்கும் போது,
பெருமையால்
என் இதயம் பிளக்கும் போலும்;
உன்னை
நான் நிமிர்ந்து பார்ப்பேன்.
கண்ணீர்
என் கண்களில் தேங்கும்.

கனிவெம் இசைவும் இல்லாயாவும்
என் வாழ்வில்
இனியதோர் இசைவினுள்ளுருகும்
கடலைக் கடக்கும் பறப்பில் களிக்கும்
ஒரு பறவை போல்
இறக்கைகள் விரிக்குமென் வழிபாடு.

நான் பாட நீ மகிழ்வாய்,
எனக்குத் தெரியும்
பாடகனாக மட்டுமே
உன்முன் வருகிறேன்
என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.

பரந்து படர்ந்த
என் பாடல் இறக்கையின் முனைகொண்டு
என்றுமே அடைய விகழைய முடியாத
உன்பாதங்களைத் தொடுகிறேன்.

பாடும்
ஆனந்தப் போதையில் திளைத்து
தன்னிலை மறந்த நான்
என் நாதன் உன்னை;
“நண்பா” என விளிக்கிறேன்.

என் தலைவா!
எவ்வண்ணம் பாடுகிறாய் நீ
நான் அறியேன்!
மௌன வியப்பில்
என்றும் கேட்டிருப்பேன்.

உனது இசையின் ஒளி
உலகிற்கு ஒளியேற்றுகிறது.
உனது இசையின் உயிர்மூச்சு
வானமெங்கும் படர்கிறது.
உனது இசையின் புனித அருவி
கல்லார்ந்த
தடைகள் யாவையும் தகர்த்துப்
பெருகிப் பாய்கிறது.

உனது
பாடலில் இணைந்து கொள்ள
எனது இதயம் ஏங்குகிறது.
ஆயினும்,
குரல் ஒன்றிற்காக
வெறுமனே தத்தளிக்கிறது.
நான் பேசுவேன்
எனினும் என் பேச்சு
பாடலாகப்பெருக்கெடுக்காது;
திகைத்து
நான் ஓலமிட்டமூவேன்.
ஆ, என் நாதனே!
உனது எல்லையற்ற வலைப் பின்னலில்
என் இதயத்தை
நீ கைதியாக்கி விட்டாய்.

கீதாஞ்சலிதொடரும்.....

சகவாழ்வு
நிலையத்தினால்
08.03.2001 மகளிர்
தினத்தை முன்னிட்டு நடாத்துப்
பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்
பரிசு பெற்ற சிறுகதை இந்து பிரசுரமாகிறது.

வெகு

நேரம்கழிந்

தி ரு ந் த து .

இன்னும் அவள்

நிலையில் மாற்றம்

எதுவும்தென்படவில்லை.

நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தபடி,

போர்வையுள் மறைந்திருக்கும்

மடிக்கப்பட்ட முழங்கால்களில்

முகத்தைப் புதைத்தபடி இன்னமும்

அவள் விழி மூடியிருந்தாள். நீள் சதுர

மாய்நீண்டிருந்த அந்தப் பெண்கள் வாட்டின்

குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடக்கின்ற

அமாவாசை நிலவுகள்

தாதிகளின் சப்

பாத்து ஒலியோ, உரையாடல்

களோ கலைத்து விடாத ஒரு மெளன

உலகத்துள் அவள் புதைந்திருக்கவேண்டும்.

ச. குமுதினி

வேதனைச்சமுலினுள் தகிக்கும்
என் நெஞ்சின் புகையாய் ஒரு நீண்ட
பெருமூச்சு எழுகிறது. சற்றுமுன் தாதி
ஒருத்தி என் கைகளில் பொருத்தி விட்ட
சலைன் இணைப்பு என் அசைவை
மட்டுப்படுத்த மெல்ல அமைதியா
கின்றேன். தன்னிச்சையாய் அவள் பக்கம்
திரும்பும் என் விழிகளைக்கட்டுப்படுத்த
முடியவில்லை.

நிழல் படிந்த வெளிச்சமாய், புறச்
சூழலை உணராதவளாய் அசைவற்று
அமர்ந்திருந்தாள் அவள். என்ன அமைதி
யான நிர்மலமான முகம்! பால் போன்ற

பிஞ்சு முகத்தினைக் காலம் இன்னும்
அவளில் மீதம் விட்டிருக்கிறது! சற்றே
கலைந்திருக்கும் கேசங்களின் இருட்
தன்மையில் வெளிச்சமாய்ச் சுடர்விடும்
முகத்தில் இலயித்து விழிகளை அவளில்
நிலைக்கவிடுகிறேன்.

உலகின் பார்வையில் அவளின்
இந்த அற்புதங்கள் எவையும் எடுபட
வில்லை என்பது எத்துணை பரிநாபத்திற்
குரியது! நெஞ்சுள் ஏதோ கரைவது
போலிருக்கிறது. என்கட்டிலின் எதிர்ப்
பக்கச் சுவரில் தொங்குகின்ற யேசுநாதர்
சிலுவை கமக்கும் சித்திரத்தை நோக்கு
கின்றேன். கருணைக்குப் பதிலாய்

நினைத்தையும் கண்ணீரையும் பரிசரிக்க
மட்டும்தானா உலகம் பழகி
இருக்கின்றது? எவர்பாவம் அந்தச்
சின்னப் பெண்ணில் இப்படிப் பழியாய்
சூழ்ந்தது?

அவளை முதன் முதலாய் நான்
சந்தித்த வேளையில் 'அழகான சின்னப்
பெண்' என்ற சித்திரம் மட்டுமே என்னுள்
அவள் சார்பாய் படிந்திருந்தது.
அப்போது அவள் வாசனையுள்ள வாடிய
மலர் போல 'ஸ்ட்ரெச்சரில்' விழி மூடிப்
படுத்திருந்தாள். எனக்கு மூன்றாவ
தாயிருந்த கட்டிலில் அவளை
இடமாற்றும் போது நான்காய்ச்சலினால்
வெந்து சுருண்டு கொண்டிருந்தேன்.

ஆனாலும் இந்தக் கடந்துபோன
எட்டு நாட்களிலும் கொஞ்சம் கொஞ்ச
மாய் உதிர்ந்து கொண்டிருந்த செய்திச்
சிதறல்கள் என்னுள் பதிந்திருந்த அவளது
சித்திரத்தை மெதுமெதுவாய் வித்தியாசப்
படுத்தத் தொடங்கியிருந்தன. சுவாரஸ்ய
மமான செய்தியொன்றின் கருவாகத்தான்
படைக்கப்படுவதை அவளும் வேதனை
யோடு உணர்ந்திருக்க வேண்டும். எழுந்து
நடமாட முடிந்த போதும் ஒரு கூட்டுப்புழுப்
போல அவள் மீண்டும் மீண்டும்
படுக்கையுள் முடங்கிக் கொள்வது அவள்
உணர்ந்திருந்ததை உறுதிப்படுத்திற்று.

இன்று எப்படியாவது அவளுடன்
கதைக்க வேண்டும். தன்னைச் சூழ
விழுந்திருக்கும் இருள்வளையத்தினுள்
இருந்து எழும்புகின்ற துணிவுமின்றி,
ஓரோர் வேளைகளில் எழும்ப முயற்
சிக்கும் போது காதில் தீக்கங்குளாய்
விழும் வார்த்தைப் பொறிகளினால்
எரியுண்டு மீண்டும் துவண்டு சுருண்டு
விடுகின்ற அவள் வேதனையை இந்த
எட்டு நாட்களிலும் ஒவ்வொரு
கணத்திலும் என்னால் உணர
முடிகின்றது.

நான் கதைக்க முற்பட்டாலும்
அவள் என்னுடன் மனம் விட்டுக்
கதைக்கக் கூடுமா என்பது சந்தேகமே.

“மனுசன், டிவோஸ் கேட்ட
வனாம்.... அதுதான் பெடிச்சி எதையோ
அரைச்சுக் குடிச்சிட்டாளாம்.....”

“உவ ஆளும் பார்த்தாதோல் மினு
மினுப்புத்தானே..... அவனுக்கு அடங்
காமல் என்ன கூத்தடிச்சாளோ.....?”

“தாய் தகப்பனும் அவளைச்
சேர்க்கமாட்டம் என்று சொல்லிப்போட்
டினமாம் ஆள்படு மோசம் போல.....”

பக்கத்துக் கட்டில்களிலிருந்து
நீள்கின்ற கூட்டுவிரல்களையாவும் அவளை
வார்த்தைச் சிதையிலேற்றித் தங்கள்
பத்தினித்தனத்தை நிரூபித்துக் கொள்
வதை நான்தினமும் கேட்கிறேன். இதே
வார்த்தைகள் அவள் காதிலும் வீழ்ந்தி
ருக்கும் என்பதில் சந்தேகமும் இல்லை.

நான் இயல்பாய்க்கதைத்தாலும்
கூட அவள் இந்த அனுபவங்கள் தந்த
வடுக்களின் வேதனையால் என்னை
நிராகரிக்கவும் கூடும். முப்பத்தைந்து
வருடகால வாழ்வு எனக்குத்தந்த அனுப
வங்களின் சமநிலையில் என் இரண்டு
குழந்தைகளால் பூரணப்பட்ட என்
தாய்மை உணர்வின் நிறைவில் அவளை
என்னால் மன்னிந்து விட முடியும்.

காலியாகிவிட்ட ‘சலைன்’
இணைப்பினை அகற்றுவதற்குத்தாதி
வரவேண்டும். விடிகாலைப் பரபரப்
பிற்கும் மதிய அவசரத்துக்கும் இடை
யான அமைதியில் ‘வார்ட்’ அமிழ்ந்தி
ருந்தது. இதுதான் அவளோடு கதைக்கத்
தகுந்த வேளையாய் இருக்கும்.

‘சித்ரா....’ மெதுவான ஆனால்
கூர்மையான என் அழைப்பு அவளுக்கும்
எனக்குமிடையேயிருந்த வெற்றுக்
கட்டிலைத் தாண்டி அவளை அடைந்
திருக்கவேண்டும். அவள் உடலில் சின்ன
அதிர்வு தெரிந்தது. தலை நிமிர்ந்ததில்
அவசரம் தெரிந்தது. அவள் பார்வைத்
தேலில் நான் அகப்பட்ட போது மெல்ல

கொண்டிருக்கிறேன். சாகவும்விடாமல், தினமும் செத்துக்கொண்டிருக்கிற இந்த வாழ்க்கை மாதிரி ஒரு தண்டனை ஆருக்கும் வரக்கூடாது.....” அவள் கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டாள். கறுப்புமையிட்டது போன்ற அடர்த்தியான இமைகளைத் தாண்டிக்கண்ணீர் விழுந்தது. வெளியே மழை பாரமான வெள்ளிக் கம்பிகளாய் நிலத்தைத்துளைக்க ஆரம்பித்திருந்தது.

☪☪☪☪

சித்ரா க.பொ.த.சாதாரணதரப் பெறுபேறுகளை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரம் அது. வீட்டின் இல்லாமையில் உயர்தரக் கல்வியை நினைத்தே பார்க்க வேண்டாம் என்று தாய் சொன்ன போதிலும் தகப்பன் கந்தசாமியரின் மனதில் தன் மூன்று மகங்களையும் எப்படியாவது படிப்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இப்போதும் மாறாமலிருந்தது. வாழ்வுவறுமையின்வட்டத்துள் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

கந்தசாமியரின் நாட்கூலி போதுமானதாக இல்லாத வேளைகளில் அடுத்த வீடுகளில் வாங்கும் கடன்தான் அடுப்பெரிக்க உதவுகின்ற நிலைமை மாறுவதாய் இருக்கவில்லை. இரண்டு வீடுகள் தள்ளியிருந்த அன்னம்மாள் அடிக்கடி ‘அஞ்சைப்பத்தைக் கொடுப்பதால் அவள் அந்தக் குடும்பத்தின் தினசரியில் முக்கிய பாத்திரமாக இருந்துவாந்தாள்.

அன்னம்மாளுக்கு ஓண்டிக் கொள்ள ஒரு நிழல் தேவைப்பட்டதும் அவள் அந்தக் குடும்பத்திற்கு உதவி

செய்யக் காரணமாயிற்று. அவளின் இரண்டு மகங்களில் மூத்தவன் தான் விரும்பியபடி வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு தெற்கே சென்றுவிட, இளையவனோ சின்ன வயதிலேயே வீட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டான். எங்கோ வெளிநாட்டில் அவன் வசிப்பதாக ஊரிற் பேசிக்கொண்டாலும் அன்னம்மா உட்பட எவருக்கும் அவனது முகவரி தெரிந்திருக்கவில்லை. விதவையான தனது முதிர் வயதிலாவது அந்த இளைய மகன் தன்னுடன் சேர்த்து விட வேண்டும் என அன்னம்மாள் ஊர்த் தெய்வங்களில் நேர்த்தி போட்டிருந்தாள்.

ஓரளவு வசதி படைத்திருந்த அவளுக்குச் சித்ராவின் குடும்பத்திற்கு உதவி செய்வது அவளை எவ்விதத்திலும் பாதிக்காது என்பது தெரிந்திருந்தது. அவ் உதவிக்கு அந்தக் குடும்பம் தனக்கு வழங்குகின்ற ஆதரவு ‘ஓண்டிக்கட்டை’ யானதனக்கு எப்போதும் அவசியம் என அவள் உணர்ந்திருந்தாள்.

ஆனால் அன்னம்மாளோ ஊரோ எதிர்பாராத விதமாக அவளது சின்ன மகன் ‘நாதன்’ ஒரு நாள் மதியத்தில் தாய் வீடு வந்து சேர்ந்திருந்தான். வெளி நாட்டுப் பணமும் நுனிநாக்கு ஆங்கிலத் தம்முமாய் வந்த அவன், இது நாள்வரை எந்த இடத்தில் என்ன செய்து கொண்டிருந்தான் என்பது பற்றி ஊரின் வாய்பல விதமாய்ப் பேசிக்கொண்டாலும் அன்னம்மாள் எவற்றையும் தன் காதிற் போட்டுக் கொள்ளவில்லை. அவளுக்குப் புதிதாய் ஒரு வாழ்வு பிறந்ததாய்த் தோன்றிற்று மீண்டும் உலகம் சுற்றப்பறப்பட்டு விடக் கூடிய தன் மகனை ஊரில் நிறுத்தி, சுட்ட

மண்ணாயிருந்த அவனை மீண்டும் பச்சை மண்ணாக்க என்ன செய்யலாம் என்பதில் அவள் சிந்தை ஆழ்ந்திருந்தது. அவளின் ஒரேயொரு நம்பிக்கையொளியாய்ச்சித்ரா தெரிந்தாள்.

சித்ராவின் குடும்பத்தில் அன்னம் மாளின் அபயக்கரத்தின் நிழல் படிப் படியாகப் பெரிதாகிக் கொண்டு வந்தது. சித்ரா 'அருமையான பிள்ளை' யாயும் கந்தசாமி 'அண்ணனா' யும் அன்னம் மாளின் சொற் பிரயோகங்களில் மாறிய போது ஊர்மத்தியில் இவர்களின் 'நட்பு' புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

அன்னம் மாளின் 'நட்பு' நெருங்க நெருங்க நாதனிலும் படிப்படியாக மாற்றங்கள் தோன்றின. காடாய் மண்டியிருந்த தாடியும் அலட்சியமான உடைகளும் அகன்று கண்களிலும் புதிய ஒளி மெருகிடத் தொடங்கியது. அந்த ஒளி சித்ராவைக் காணும் வேளைகளில் இன்னும் அதிகரிப்பதாய்த் தோன்றிற்று.

தன் நாடோடி மகனைக் கைகளுக்குள் வைத்திருக்க உதவுமாறு அன்னம் மாளின் நேர்த்திகள் மேலும் பெருகின. காலம் கோடையாக, மாரியாக ஒரு முறை உருண்டு விட்டிருந்தது.

ஒரு சாயங்காலப் பொழுதில் அன்னம் மாள் தன் எண்ணத்தைக் கந்தசாமியின் மனைவியிடம் மெதுவாகச் சொல்லி முடித்தாள்.

"அவள் படிக்கிறாளெல்லே அக்கா....." குரலில் தயக்கம் தெரிந்தது.

"படிப்பு என்ன" படிப்பு..... பெட்டைப்பிள்ளை படிச்சு எப்ப உலகம் விடிஞ்சிருக்கு....."

"வயது வித்தியாசம் கூடவா இருக்குமெண்டு யோசிக்கிறன்....."

"நாதுனுக்கு என்ன முப்பத்தொரு வயது தானே. அவளுக்கும் பதினெட்டு ஆகுது..... எனக்கும் என்ர மனுசனுக்கும் இருபது வயது வித்தியாசம்..... நாங்கள் என்ன வாழேல்லையோ....."

"....."

"எதுக்கும் யோசிச்சுச் சொல்லு.... ஆனா ஒண்டு மட்டும் சொல்லுறன்.... சித்திராவுக்கு நாதனை மாதிரி ஒரு பெடியன் கிடைக்கமாட்டான்...."

கந்தசாமியருக்கு விடயம் தெரிந்த போது பெரிதாய்க் கத்தினார்....

"ஓ! உவனமாதிரி ஒரு கூத்தாடி வேற கிடைப்பனே.... அப்பவே நான் நினைச்சனான்..... அன்னம் மாள் ஏன் விழுந்து விழுந்து அண்ணன் முறை கொண்டாடுறாள் என்று...."

"ஆனாலும் பா..... பெடியன் பரவாயில்லை தானே..... நாங்களும்தான் மூண்டையும் வைச்சுக் கொண்டிருந்துட்டு..... மூண்டையும் என்ன குழியில் தள்ளி மண்போடுறதே.....?"

"விசர்க்கதை கதையாதையடி..... அவள் ஒரு ராசுமாரியடி..... அவனையும்

அவளையும் ஒருதரம் யோசிச்சுப் பார்.....” கந்தசாமியர் தொடர்ந்தும் கத்தினார். ஆனாலும் வாதங்கள் விவாதங்கள் எல்லாவற்றையும் அன்னம்மாளின் திசைரிப் போதனைகள் மாற்றிவிட நாதனுக்கும் சித்திராவுக்கும் ஒரு நல்ல நாளில் திருமணப் பதிவு நிறைவேறியது எல்லாமே நல்லபடியாய்த்தான் தோன்றின.

சித்ராவைப் பொறுத்தவரை கண்ணீரோடு கரைந்து போன கல்விக் களவுகள் கரையொதுங்க முன்னரே வாழ்கைநதியுள் அவளது படகும் மீண்டும் தள்ளப்பட்டு விட்டது. அவள் புதிய வாழ்வுக்குத் தன்னை இசைவாக்கிக் கொண்டு விட்டாள். அவளே கூட ஒரு போதும் நினைத்திராதவாறு நாதன் நல்லதொரு காதற் கணவனாக நடந்து கொண்டான். தன் வாழ்வைச் சரியானபடி நடத்தத் தெய்வம் அவளை அனுப்பியதாய்ச் சொன்னான். முறையான வழிகாட்டல் இல்லாத தன் இளமைக் காலம் எவ்வாறெல்லாம் சீரழிந்து போனது என அவளிடன் சொல்லி வேதனைப்படுவான்.

கந்தசாமியருக்கும் மனைவிக் கும் மகள் சந்தோஷமாய் இருப்பதில் திருப்தி அவள் வாழ்கை சீராக அமையும் என்பதில் நம்பிக்கை பிறந்தது.

ஆனால் யாரும் எதிர்பாராத விதமாகக் காற்றின் சுழலாகக் அன்னம் மாளின் எண்ணங்கள் திசைமாறத் தொடங்கின. ஊரின் வாய்க்கால் அவள் மாற்றத்தை ஊதி உருப்பெருக்கச் செய்தன. இனி மகன் கைநழுவிப்

போகமாட்டான் என்ற நம்பிக்கையின் மேல் “இன்னும் நல்ல இடத்தில் கைநிறையச் சீதனத்துடன் மகனுக்குக் கல்யாணம் பேசியிருக்கலாமோ?” என்ற எண்ணம் விதையாய் முளைவிட்டுக் கிளைபரப்பி வளர்ந்தது. ‘தான் தோற்றுவிட்டோமோ?’ என்ற சிற்றந்தை வளர்த்தது. சிற்றம் நச்சுவார்த்தைகளாய்ச் சித்திராவில் கவிழ்ந்தது.

“இந்தத் தோல்மினுக்கை வச்சு என்னையே விழ வெச்சிட்டாளே..... எவ்வளவு பெரிய இடத்தில் கட்டி எப்படிச் சுகமாய் இருக்க வேண்டிய என்ற பெடியன் என்ற பிழையால் ஒரு பிச்சைக்காரியோட இருந்து அல்லாடிக் கொண்டிருக்கிறான்.....” அன்னம்மாளின் கண்கள் ஆறாய்ப் பெருகும். தலை விரித்து முதுகில் புரள நெற்றி வியர்வை பெருக அவள் அழுவாள். சித்ரா செய்வது எது வெனத் தெரியாமல் சமையலறைக்குள் முடங்கிக் கொள்வாள். சமையலறைப் புகையுள் அவள்துன்பமும் கண்ணீரும் பிறரறியாமல் மறைந்தன. நாதன்தாயின் அழுகையைப் பொறுக்காமல் சமர்தானம் செய்வான். தேற்றத் தேற்ற அவள் அழுகை விரிந்து சோகத்தில் சாரலாய்ப் படரும். நாதனும் சேர்ந்து அழுவான்.

பாடிப்பட்டியாய் அவன் இயல்பு இன்னும் மாற்றமடைந்தது. காலையில் இருந்து மாலை வரை தொடரும் அழுகையில் இடையிடையே நாதனுக்கு வேண்டுகோள் தொடரும்.

“என்றை ராசா..... நீ உவனைக் கட்டியிராட்டி ஒரு வசதியான பொம்பிளையைக் கட்டி இந்நேரம்

கொண்ணனோட கொழும்பிலயே குடியேறியிருக்கலாம் நாதன் தானும் அழுவான். “அழாதையம்மா..... அழாதை.....” தாயின் கைகளைப் பிடித்துக்கொள்ளுவான்..... அல்லது அறையைப் பூட்டிக்கொண்டு மெளனமாகி விடுவான்.....

சித்திராவுக்குத் தன் துன்பங்களைச் சொல்வதற்கு அங்கு யாரும் இருக்கவில்லை. சமையலறையின் இருள் படிந்தபுகையுள் அவள் சந்தோஷங்களும் கரைந்து ஒழிந்தன போன்ற உணர்வின், தனிமையில், தேற்ற யாருமில்லாத நிராதரவான தன்மையில் அவள் வாழ்வின் இனிய பகுதிகள் எல்லாமே அழிந்து போன வெறுமை அவளை பற்றியிருந்தது. நாதனின் மனத்தராசு தாயின் பக்கம் சாய்ந்து வருவதும் அவள் அவளைத்தவிர்ந்து நடப்பதும் அவளுக்கு மிகத் தெளிவாய்ப்புரிந்தன.

“ அன்னம்மாள் சில நாட்கள் எதுவுமே பேசாமலிருப்பாள்... சாப்பாடு தண்ணீர் எவையுமே வேண்டியிராது அவளுக்கு.... அவளது மனக்குகையினுள்ள்தான் சமூகத்தின் இன்னும் மதிப்பு வாய்ந்த இடத்துக்குச் சென்றிருக்கக்கூடிய வாய்ப்பை இழந்து விட்டோம் என்ற எண்ணம் எத்தனை விதமாய் வேற்றுருக் கொள்ளுமோ என்னவோ! மெளனம் கலையும் நாட்களில் வீட்டில் இடி இடிக்கும் தீயாக வார்த்தைகள் சித்திராவில் கொட்டும்; பிறகு தன்னிரக்கம் பொங்களமும் அவளது அழகையில் வீடு நரகமாகிவிடும்.

ஒருநாள் மதியப்பொழுதில் சில

நாட்களாக மாறிவிட்ட வழமைக்கு மாறாக நாதன் மதிய உணவின் போது சித்ராவுக்காய்க்காத்திருந்தது தெரிந்தது. சித்ராபாத்திரங்களை எடுத்துக் கொண்டு சமையலறைக்குள் நுழைந்த போது நாதனின் உலர்ந்த குரல் நலிந்து ஒலித்தது. “சித்ரா நான் உன்னோட ஒரு விசயம் கதைக்க வேணும்....”

“சித்திரா உனக்குத் தெரியுந்தானே அம்மாவுக்கு இப்ப உன்னைப் பிடிக்கிறேல்லை என்று.....”

“.....” சித்ரா தூணில் சாய்ந்து கொண்டாள். கால் தளர்ந்து சோர்வது போன்றிருந்தன.

“அவவுக்கு உன்னைக் காணத்தான் இன்னும் இன்னும் ஆத்திரமாய் வருகுது. உப்படியே கத்திக்கொண்டு சாப்பிடாமக் கொள்ளாம இருந்தா இண்டைக்கோ நாளைக்கோ அவலினர் கதைகட்டாயம் முடிஞ்சிடும்.....”

“.....”

“என்ற சின்ன வயதில் முழுக் காலமும் அவைவக் கஷ்டப்படுத்திப் போட்டன். இனியாவது அவைவச் சந்தோஷ மாய் வைச்சிருப்பம் என்று நினைக்கிறன். அதுக்கு நீதான் உதவி செய்ய வேணும்.....” அவனின் குரல் வெறுமையாய் ஒலித்தது.

“என்ன உதவி.....” சித்ராவின் குரல் அவளுள்ளேயே முடங்கிக்கொண்டது.

“நீ இந்த வீட்ட விட்டுட்டுப்

போகவேணும்.... அம்மா உன்னைச் சந்திக்காமலிருக்கிறதுக்காக நீ இந்த வீட்டைவிட்டுட்டு போகவேணும்.....”

“.....” சித்ராவின அடிநெஞ்சிலிருந்து கேவல் வெடித்தது.

“இண்டைக்குக்காலமை உங்கட வீட்டை போய்ச் சொன்னனான்; சித்திராவை இனி உங்களிட்ட விடப் போறன் எண்டு..... ஆனா உன்ர அப்பா உன்னை அங்க காலடி வைக்க வேண்டாமாம் எண்டு சத்தம் போட்டவர்... உன்ர ரெண்டு தங்கச்சியின்ரையும் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கிப் போட வேண்டாமாம் எண்டும் கத்தினவர்..... ஆனா, நீ இனி இஞ்ச இருக்க வேண்டாம்..... நீ போய்க் கேட்டா முதல் கத்தினாலும் பிறகு உன்னை அவை ஏற்றுக்கொள்ளு வினம்..... எனக்காக நீ இந்த உதவியைச் செய்வாயெண்டு எனக்கு நம்பிக்கை யிருக்கு.....”

சொல்லிக்கொண்டே அவன் எந்தப் பதிலையும் எதிர்பாராமல் எழுந்து சென்றுவிட்டான்.

சித்ராநிற்க முடியாமல் நிலத்தில் சரிந்து அமர்ந்தாள். அவளுக்கு ஏதுவும் புரியவில்லை. நடந்தது கனவில்லை என்று நம்புவதற்கு இயலவில்லை தெய்வங்கள் இத்தனை கொடூரமாகத் தன்னைத் தண்டிக்கும் என்று அவள் கற்பனை கூடப் பண்ணியதில்லை. ‘இனி என்ன செய்வது? அவளுள் பூதாகாரமாய் எழுந்த கேள்வி அவளையே விழுங்கி விட்டாற் போலிருக்கச் செயலற்றுக் கல்லாகியிருந்தாள் அவள் எங்கே போவது?’

ஆயிரம் அலைகளாய்த் தாக்கும் வினாக்களுக்கு விடையாரிடமிருந்தும் தனக்குச் சாதகமாய்க் கிடைக்கப் போவதில்லை என அவளுக்குத் தெரிந்திருந்தது.

அன்றிரவு நாதன் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது சித்ரா அவனருகே வந்தாள். “நாளைக்குக் காலமை போறன்.....” ஆழமாய் எழுந்த அவளது குரலில் கண்ணீரின் கனம் தெரிந்தது அவன் மௌனமாய்த் தலையசைத்தான்.

மறுநாள் விடிகாலையில், யாரோ ஒரு இளம்பெண் கோயில் வாசலில் நஞ்சருந்திய நிலையில் மயங்கிப் போயிருந்ததாயும் யாரோ ஊரவர்கள் வைத்தியசாலையில் அவளைச் சேர்த்திருப்பதாயும் ஊரில் காட்டுத்தீயாய் செய்தி பரவிற்று.

☞☞☞☞

எனக்குள் காலகாலமாய் வளர்ந்திருந்த ‘மனிதம்’ பற்றிய நம்பிக்கைகள் அதிர்ந்து உடைந்து பொறிப்பொறியாய் உதிர்வதான் உணர்வேற்பட்டது. சித்ரா இன்னமும் கண்ணீர்க் கோட்டின் இறுதி அந்தத்தைத் தேடிக்கொண்டிருந்தாள். மௌனம் இருவரதும் எண்ணங்களைத் தாங்கி எம்மிடையே பாலமாய் விரிந்திருந்தது.

இதுவரை மூளைப்பிரதேசத்துக்குள் பதியப்பட்ட எந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிநான் அவளைத் தேற்ற முடியும்? தேற்றுதல் என்பது அவள்துன்பக்கேணியிலிருந்து மேலேற உதவும் கரமெனின்,

அந்தக்கரம் அவளை எங்கு கொண்டு சேர்க்கப் போகிறது அல்லது அவளுக்கு எந்தப் பாதையைக் காட்டப் போகிறது என்பதை நானே அறியாத போது என் வார்த்தைகள் எல்லா அர்த்தங்களையும் இழந்துவிட்டதாய்த் தோன்றியது.

என் சம்பிரதாயபூர்வமான வார்த்தைகளை விட உணர்பூர்வமான வேதனையான மௌனம் என்னை அவளுக்குச் சொல்லச் சிறந்த மொழியென உணர்ந்தேன்..... வெளியே மழை ஓய்ந்திருந்தது. காற்றில் இன்னமும் ஈரங்கலந்திருந்தது. அவள் தொலை வாய்த் தெரிந்த வானத்தில் விழிகளைப் பதித்திருந்தாள்.

“சித்ரா..... சித்ரா நாதன்.....” தாதியின் அழைப்பக் கேட்டுச் சித்ரா எழுந்தாள் கைகள் தன்னிச்சையாய்க் கண்ணோரங்களைத்துடைத்தன. “பிறகு வாறன் அக்கா.....” சொல்லிக் கொண்டே தாதியை நோக்கி நடந்தாள். உள்ளத்தில் சோகம் நடையின்தளர்வில் தெளிவாய்த் தெரிந்தது.

என்னுள் அசதி கூடிவிட்டதாய் உணர்ந்தேன், அந்தச்சின்னப்பெண்பற்றி சமூக அவலம் என்னுள் ஒருபோதும் மாறாத வடுவாக நிலைத்திருக்கும் எனது தோன்றியது. தலையணையிற் சாய்ந்து விழிகளை மூடிக்கொண்டேன்.

‘ஏன் இந்தச்சாபம் இந்த பூவில்? யாரின் பாவம் இது?’ மூடிய விழிகளுள் நீர்படலமிட்டது.

எங்கே இந்தத்தவறு வித்திட்டது?

சித்ரா பெண் சிசுவாய்ப் பிறந்த பொழுதிலேயே உலகத்தின் எண்ணங்கள், விருப்பு வெறுப்புகள், ஆத்திரங்கள் யாவற்றையும் ஏற்க வேண்டிய கடப்பாடுடையவள் அவள் என்ற எண்ணத்தை வளர்த்த சமூகமா? அன்பாய், அழகாய், நேசிக்கத் தெரிந்தவளாய், மகள் போன்றவளாய் உலகின்களங்கமெதுவும் படியாத விடிகாலைப் பனிப்பூப்போல ஒரு பெண்ணைக் காட்டிலும் செல்வம் வேறேதும் இல்லை என்று அன்னம் மாளுக்கு உணர்த்தத் தவறிய காலமா? அவளிடம் “தான் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டோம்” என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்திய வளர்த்த அவள் சுற்றமா? ஆண்மகனாய் நெஞ்சுரத்துடன் தன்னை நம்பிவந்த, வாழ்வதற்கு சகல உரிமையுமுள்ள நல்ல பெண் சித்ரா என்பதைத் தாய்க்கு உணர்த்தத் தவறிய நாதனா? மற்றைய இரு மகள்களினதும் சமுதாயக் சந்தையிலான “விற்பனை”க் காக ஒரு மகளின் உணர்வுகள் பற்றி சிந்திக்க விரும்பாத சித்ராவின் பெற்றோரா? அல்லது சித்ராவே தானோ? இருபது வயதின் புறவளர்ச்சிக்கேற்பத் தன் சுகத்தை முதிர்ச்சிப்படுத்தவும், வாழ்வின் நியாய அநியாயங்களை மனத்துணிவுடன் எதிர்கொள்ளத் தவறிய சித்ரா தானோ? யார் இந்தப் பாவத்தை விதைத்தார்கள்? எங்கே இந்த நச்சுத்தவறு முளை விட்டது? எதன்மீது கிளைபரப்பி இலை விட்டது? உலகின் எல்லா இனிமைகளையும் அனுபவிக்க வேண்டிய சின்னப் பெண்ணில் ஏன் தன் நச்சுக்களியின் சாறினால் கறையிட்டது?

ஆயிரமாய்க் கிளர்ந்தெழும் வினாக்களின் விடை தெரியாமல்

உணர்வுகள் சூனியத்துள் மிதக்கின்றன.
கண்களைவிழித்தபோது எதிரே குருதியும்
கண்ணீரும் வடியச் சிலுவை சுமக்கும்
யேசுநாதரின் சித்திரம் தெரிந்தது, 'தன்
முன்னோர்களின் பாடுகளையும் பாவங்
களையும் சுமந்து நடக்கின்ற புனிதர்! நான்
நான்திருப்பிச்சித்ராவைத் தேடினேன்.

அவள் கட்டிலில் அமர்ந்திருந்
தாள் முன்னைப்போலவே, முழங்கால்
போர்வையுள் மடிந்த படியிருக்க விழி
மூடி அவற்றில் தலை சாய்த்திருந்தாள்

அவள் ஒரு புகைபடிந்த வெண்பளிங்குச்
சிற்பம் போல ஒரு கேள்விக்குறியிருவாக
அவள் அமர்ந்திருந்தாள். என்னுள்
எழுந்த அனைத்துக் கேள்விகளினதும்
மொத்த உருவாக அவள் காட்சியளிப்
பதாய் எனக்குத் தோன்றிற்று.

அவளைத் தாண்டி அப்பாலிருக்
கும்வானத்தில் விழிகளைப் பதிக்கிறேன்.
வெளியே மழையோவெயிலோதொடரப்
போகின்றது எனக் கூறமுடியாமல்
மந்தாரமாய் படாந்திருக்கிறது பொழுது.

புகையே பகை

முகம் காட்ட மறுக்கும்
முகவரி இழந்த இவர்
முன்னேற்றம் தடைப்பட
முழுப் பொறுப்பும் இதுவே.
முதல் ருசித்த ஆசையினால்
முதுமையின் விளிம்பினை
முதுசமாய் பெற்றிட்டார்
முடிவிலே புகையே பகையாய்
முற்றிற்று வாழ்வு.

- முதல்வன்
யாழ்ப்பாணம்

ஆவியாகும் அற்ககோல் ஆவியையும் போக்கும்.

ஆவியாகும் தன்மையுடைய இரசாயனத் திரவமே அற்ககோலாகும். பொதுவாக எல்லா மதுபான வகைகளிலும் இவை காணப்படுகின்றது. மதுபானம் எனக் குறிப்பிடப்படும் போது எமது பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய மாகக் காணப்படும் பனை, தென்னை போன்ற தாவரங்களிலிருந்து இயற்கையாகப் பெறப்படுகின்ற பனங்கள், தென்னங்கள் போன்றவையாகும்.

இவை இயற்கையில் பெறப்படுகின்ற வேளை பால் நிறத் திரவமாகவும் இனிப்புச் சுவையுடைய வெவ்லமாகவும் இருக்கும். பெறப்பட்ட சிறிது நேரத்தில் காற்றில் வாழும் மதுவம் எனும் நுண்ணங்கிகளின் தாக்கத்தினால் அற்ககோல் உருவாகின்றது. இதுவே வெறியை தோற்றுவிக்கும் மதுவாகின்றது.

இவற்றில் காணப்படும் அற்ககோலின் (Alcohol) அளவிற்கு ஏற்ப்ப வெறிக்கும் தன்மை காணப்படுகின்றது. இவ் அற்ககோலின் அளவு பியர், சாராயம், விஸ்கி, பிராண்டி போன்ற மதுபான வகைகளில் வெவ்வேறு அளவுகளில் காணப்படுவதால் வெறிக்கும் தன்மையும் வேறுபாடுகின்றது.

சட்டரீதியற்ற உள்நூர் உற்பத்தியாகிய கசிப்பு போன்றவற்றில் நச்சுத் தன்மை கூடிய இன்னோர் வகையான அற்ககோலும் காணப்படுகின்றது. இது ஆயுள் காலத்தை மிக வேகமாக குறைக்கும் தன்மையுடையது.

அற்ககோலானது அகத்துறிஞ்சப்பட அவகாசம் தேவையில்லை. ஏனெனில் இரைப்பையிலே அகத்துறிஞ்சப்படுகின்றது. இது உறிஞ்சப்படுகின்ற வேளையிலே இரைப்பையின் இழையங்களை சிதைவடையச் செய்து குடற்புண்ணை உருவாக்குவதால் உறைப்பு சுவையுடைய உணவுப் பதார்த்தங்களை உண்ண முடியா நிலையில் அற்ககோல் அல்சரை (Ulcer) உருவாக்குகிறது. குருதியினுள் சென்றடைந்த அற்ககோல் குருதி அழுக்கத்தினை உயர்த்தி பிரசர் எனும் (Hypertension) நோயை தோற்றுவிக்கிறது. இதனால் இதயத் தாக்கு ஏற்படுகின்றது.

இவ் இரசாயனப் பொருள் உடலின் இரசாயன தொழிற்சாலையாக பணிபுரியும் அங்கமாகிய ஈரலை சென்றடைவதால் சிரோசிஸ் என அழைக்கப்படும் நோய் ஏற்பட்டு ஈரல் எரிந்தவர் என கூறப்பட்டு

சிகிட்சை பலனழிக்காது இறப்பை தழுவுகிறார்.

அற்ககோலினால் இயங்க ஆரம்பிப்பதனால் கை, கால் நடுக்கம் ஏற்பட்டு நரம்புக் கலங்கள் பாதிப்படைகின்றது. மனிதனின் பிரதான அங்கமாகிய மூலையை தாக்குவதால் மனநிலை பாதிப்படைகிறது. இதனால் உளநோய்களின் ஆரம்ப அறிகுறிகள் தென்பட்டுபயம், பதட்டம் ஆரம்பித்து காலம் செல்ல மன நோயாளியாகிறார்.

குடிக்கு அடிமையானவரை குடிகாரன் என்று எமது சமூகத்தினர் அழைப்பர். அதேபோல் மதுவின் (Alcohol) அற்ககோல் பாவனையின் அடிமையானவரை Alcoholic என்று ஆங்கிலேயர் அழைப்பர்.

ஆகவே உடல் நோய்களை, மனவேதனைகளை ஏற்படுத்தி ஆரோக்கியமான குடும்ப வாழ்வை குலைத்து சமூகத்தின் அந்தஸ்தினை இழக்கவைக்கும் அற்ககோலை பற்றி அவதானமாக இருக்க வேண்டியது எமது பொறுப்பாகும்.

அற்ககோல் இல்லாதிருப்பின் கோல் இல்லாது கொடு (Cort) ஏறாது நீண்ட காலம் வாழலாம். அற்ககோல் ஆவியாகும் தன்மையுடையது அதனை அருந்துபவர் ஆவியையும் போக்கும், ஆகவே அற்ககோல் பற்றி எப்பொழுதும் அவதானமாக இருங்கள்.

Dr. அ. பிறிற்றோ டக்ளஸ்

ஒரு காதற் கடிதம்

ஏனானுமெரிசீ. நெற்றி நான் உன்னைப் பார்த்த வந்தேன். நீ வெள்ளைக்கைகட்டவே இல்லை. நீ வெள்ளை வந்தாலும் வராவிட்டாலும் நான் உன் விட்டருகே வருவேன்.

நான் முதலில் வந்தால் வெள்ளை உன் கம்பூதில் ஏன் போகிற எழுதவைக்கிறேன். பார்த்துத் தெரிந்துகொள். நீ வந்ததுமேன் போகிற அழித்துவிடு. வானக்கும் தெரிவால் போகவில்லை.

டார்லிங் மீசீ! நான் உன்கைக உலராமலவைச்சீகரத்துக்குப் போவேன். கொடுத்ததற்கு கடலிலும் நீருதுவேன். உன்னுட்கம் ஒரு கண்ணீருக்க நான் ஒரு துன்பத்தைமீள் ஏற்போன்.

ஏன்னும் மறவாத காதலன் போடி

பின்னூட்டம்: - மகிழ ஏதுவும் வராவிட்டால் வெள்ளைக்கைகைகிற வகுக்கிறேன்.

அறிவாளி, மூடன், அடிமை

ஓர் அடிமை தனது துன்பங்களை யெல்லாம் கொட்டுவதற்கு ஒரு மனிதனைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான். தனது துன்பங்களை இன்னுமொருவரிடம் சொல்லி ஆறுவதைவிட, அவன்வேறு என்ன செய்ய முடியும். ஒரு நாள் அவன் ஓர் அறிவாளியைச் சந்தித்தான்.

“ஐயா!” அவன் மிகவும் நொந்து அழுதான். அவனது கன்னங்களில் கண்ணீர் ஆறாய்ப் பெருக்கெடுத்தது. “பெரியவரே! நான் நூயிலும் கேவலமான ஒருவாழ்க்கை வாழ்கின்றேன். பெரும்பாலும் ஒரு நேர உணவு கூட எனக்கு சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. அப்படித்தான் உணவென்று கிடைத்தாலும் அது பன்றிகள்கூடத்தின்னாத தவிடாக இருக்கும். அதிலும் ஒரு கோப்பைக்கு மேல் கிடைக்காது என்பது சொல்லத்தேவையில்லை.”

“இது உண்மையிலேயே மிகவும் மோசமான நிலைதான் அறிவாளி அநுதமமாகக்கூறினார்.

“அப்படியா,” அவனது மனதில் சிறு ஆறுதல். “நான் பகல், இரவு முழுவதும் வேலை செய்கின்றேன், அதிகாலையில் நான் தண்ணீரை

சுமக்கின்றேன், மாலையில் உணவு சமைக்கின்றேன், காலையில் பல் வேறு ஏவல்களின் நிமித்தம் அங்கும் இங்கும் ஓடுகிறேன், மாலையில் கோதுமையை அரைக்கின்றேன். பகல் வெளிச்சிருக்கையில் உடைகளை தேய்க்கின்றேன், மழை பெய்தால் குடையை பிடிக்கின்றேன், பனிக் காலத்தில் நெருப்பு மூட்டுகின்றேன், வெயில்காலத்தில் விசிறியை விசிறுகிறேன், நடுச்சாமத்தில் நான் வெள்ளைப் பூஞ்சணத்தை கொதிக்க வைக்கின்றேன், எனது எஜமானன் சூதாட்டம் முடித்து வீடுவரும்வரை வழிமேல் விழிவைத்து விழித்திருக்கின்றேன். இத்தனைக்கும் எப்போது எனக்கொரு கைவிசேடம் வழங்கப்படுவதில்லை. பதிலாக சிலவேளைகளில் எஜமானன் கை என் கன்னத்தில் மின்னல்களை உருவாக்கும். அதைத்தான் பரிசாகப் பெறுகிறேன்.”

“கடவுளே!” அறிவாளி பெருமூச்சுவிட்டார். அவருடைய கண்கள் கலங்கினி. இன்னும் சிறிது வேளையில் அழுது விடுவார்போல் இருந்தது.

“இப்படியே என்னால் வாழ

முடியாது ஐயா, "நான் வேறு வழியைப் பார்க்கவேண்டும், இதற்கு நான் என்ன செய்யலாம்?"

"நான் நம்புகிறேன் நிலமைகள் மாறும்"

"நீங்கள் அப்படி நினைக்கிறீர்களா? நானும் அப்படி எதிர்பார்க்கிறேன். இப்போது நான் உங்களுக்கு என்னுடைய பிரச்சினைகளை சொன்னேன். உங்கள் பதில்கள் எனக்கு மிகவும் ஊக்கம் தருவதாகவும் இருக்கிறது. நான் இப்போது நல்லபடி உணர்கிறேன். இன்னும் இந்த உலகத்தால் நீதிக்கு இடமுண்டு என நம்புகிறேன்."

சில காலங்களின் பின்மீண்டும் அவன் மனச் சமைகளில் மூழ்கினான். தனது சமைகளைக் கொட்ட ஒருவரைத் தேடினான். ஒரு நான் ஒரு மூடனைச் சந்தித்தான்.

"ஐயா!" கண்ணீரோடு தொடங்கினான். "உங்களுக்கு தெரியுமா நான் வாழும் நிலமை? நான் வசிக்கும் வீடோ பன்றிகளின் பண்ணையையும் விட மோசம். எனது எஜமானன் என்னை ஒரு மனிதனாகவே நடத்துவதில்லை. அவர்தனது நாயைக் கூட என்னை விட பத்தாயிரம் மடங்கு சிறப்பாக கவனிக்கிறார்..."

"நாசமறுவான்" அவன் அடிமையை குழப்பும் வகையில் கத்தினான்.

"ஐயா நான் வசிக்கும் அறையோ ஒரு சிறிய மூடிய அறை, குளிர், ஈரம், அறை நிறைய பூச்சிகள். நான் நித்திரைக் காக தரையில் சாயந்தால் அவை என்னை மொய்த்து விடுகின்றன. இடம் மணக்கிறது ஒரு யன்னல் கூட இல்லை."

"உமது எஜமானனிடம் ஒரு யன்னலை செய்து தரும்படி கேட்கலாமே."

"எப்படி நான் அதை கேட்பது."

"சரி, எனக்கு காட்டு அந்த இடத்தை."

மூடன் அடிமையை பின் தொடர்ந்து அவனது குடினுக்கு போனான். மண் சுவரை இடிக்க ஆரம்பித்தான்.

"ஐயா என்ன செய்கிறீர்கள்" அடிமை பயத்துடன் கேட்டான்.

"நான் ஒரு யன்னலை உருவாக்குகிறேன்."

"வேண்டாம், எஜமான் என்னை ஏசுவார்."

"ஐயோ, உதவி! ஒரு கள்ளன் வீட்டை இடிக்கிறான். விரைவாக ஓடி வாருங்கள்..." அடிமை அலறினான். அங்குமிங்கும் ஓடினான். ஒரு பெரிய அடிமைகள் கூட்டம் அங்கே திரண்டது.

மூடனை அடித்து விரட்டினர். கலவரத்தை கேள்வியுற்று எஜமானும் அந்த இடத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

“ஒரு கள்ளன் எமது வீட்டை இடிக்க ஆரம்பித்தான். நான்தான் அதை முதலில் கண்டு தகவல் கொடுத்தேன். நாம் அனைவரும் இணைந்து அவனை அடித்து விரட்டினோம்.” அடிமை வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு பேசினான்.

“நல்லது செய்தாய்” எஜமானன் அவனை பாராட்டினார். பலரும் வீட்டுக்கு வந்து தமது அநுதாபங்களை தெரிவித்தனர். வந்தவர்களுள் அறிவாளியும் ஒருவர்.

“ஐயா, நான் எஜமானுக்கு பயனுள்ளவனாக இருந்தபடியால் என்னை அவர் புகழ்ந்தார். நீங்கள் அன்று நிலமைகள் மாறும் என்று தீர்க்க தரிசனமாக கூறினீர்கள்” அவன் மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் நம்பிக்கையாகவும் கூறினான்.

“அது சரி” அறிவாளி பதில் கூறினார். அவனுடைய நிலமை குறித்து மகிழ்வடைந்தார்.

அடிமைக்கோ ஏகப்பட்ட துன்பம் அதிலிருந்து அவனால் மீள முடியவில்லை, அதை விடத் தன்னுடைய துன்பங்களை மனம் திறந்து கதைப்பதற்கு

ஒருவரும் இல்லையே என்ற குறை, இது மறைமுகமாக உள்ளது, அது அவன் பட்ட துன்பங்களை விட அவனுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுத்தது, அதைத் தீர்க்க முடியாமல் அவன் தனித்துக் கிடந்தான், அறிவாளியைக் கண்டவுடன் தனது துன்பங்களை யெல்லாம் கொட்டித் தீர்த்தான், அவனுடைய பிரச்சினையை அறிவாளியும் உணர்ந்து கொண்டார், உடன் இருந்து ஒத்துணர்வு வழங்கினார், அதுவே அடிமைக்குப் போதுமானதாக இருந்தது, அவனும் திருப்தியடைந்தான், மூடனோ அடிமையின் துன்பங்களைச் செவிமடுக்கும் போது அவன் துன்பங்களுக்குள் தானும் அமிழ்ந்து உணர்ச்சிவசப்பட்டு விடுகிறான், அதைத் தன்னுடைய பிரச்சினையாகக் கருதி அடிமை உதவி கோராத போதும் உதவி செய்ய முற்பட்டு அடிமைக்கு உபத்திரத்தை தேடிவதோடு, தனக்கும் உபத்திரத்தைத் தேடிக் கொள்கிறான், நாமும் இப்படித்தான் சில வேளைகளில் ஒருவருடைய பிரச்சினையைப் புரிந்து கொள்ளாமல் எடுத்த எடுப்பிலேயே உதவி புரிய முற்பட்டு உபத்திரத்தைத் தேடிக் கொள்கிறோம்.

ஒருவருடைய பிரச்சினையைப் புரிந்து கொண்டு ஒத்துணர்வு வழங்கி பிரச்சினைக்குரியவர் தன் பிரச்சினையை தீர்ப்பதற்கு உரிய வழியைத் தானே கண்டு பிடித்து முன்னெடுப்பதற்கு நாம் அவருக்கு உதவலாம், அதை விட்டு மூடனைப் போல செயற்படுவது நல்லதல்ல.

ஆங்கிலத்தில்தலை:- லூசன் (சீன எழுத்தாளர்)
தமிழில்:- க. பிறட்டி

சுற்றிச் சுற்றி வரும் சுற்றுலாக் கலாசாரம்!

துறையூர்

மாணசீகன்

“ஒருபத்துநாட்களுக்கு லீவு போட்டு விட்டு எங்காவது ஜாலியாய் போய் வந்தால் நல்லாயிருக்கும்” இது அலுவலகமொன்றில் வேலை பார்க்கும் குடும்பஸ்தர் ஒருவரின் ஆதங்கம். “இந்த முறை ஸ்கூல் லீவுக்கு மலை பார்க்க எப்படியும் போக வேண்டும்” இது பாடசாலைச் சிறுவன் ஒருவரின் எதிர்பார்ப்பு. இன்று எமது மண்ணில் சிறுவர் முதல் பெரியோர்வரை இவ்வாறு தமது ஆதங்கத்தை, எதிர்பார்ப்பை வெளியிட்டவாறே தமது நாளாந்தப் பணிகளை மேற்கொள்கின்றனர். ஆனால், குறிப்பிட்ட சிலருக்கே இந்த எதிர்பார்ப்புகள் நிறைவேறுகின்றன. சிலர் தமது விருப்பங்களை கற்பனையிலே களிக்கின்றனர். யுத்த மேகங்களையே நாளும் கண்ட வட பகுதி மக்கள், தற்போது ஏற்பட்ட சாதகமான சூழலில் இவ்வாறு ஆதங்கப்படுவது நியாயமானதே. “A-9” கண்டிநெடுஞ்சாலை திறக்கப்பட்ட பின்னர், தென்பகுதியில் இருந்து எமது பகுதிகளுக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்தே வருகின்றது. இவர்களுக்கு, எமது புனித பூமி யுத்தத்தினால் சின்னா பின்னமாக்கப் பட்டு ஒரு காட்சிப் பொருளாக - மகிழ்வூட்டும் ஊடகமாக - நின்று விளங்குகின்றது. ஆடம்பர வாகனங்கள் அணியணியாக வருகின்றன.

இவற்றையெல்லாம் பார்த்த பின்பே, தென்பகுதியை நாமும் ஒரு வலம் வந்தால் என்ன? என ஆவல் கொள்ள வைக்கின்றது.

இன்று அநேகமான பெற்றோர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினை யாதெனில், தமது பிள்ளைகளின் நெருக்குதல், ஆதாவது, “எங்களை தென்பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். எங்கள் நண்பர்கள் எல்லாம் போய் வந்து விட்டார்கள். இனியும் எங்களைக் கூட்டிச் செல்லாவிட்டால் எங்களைக் காணமாட்டீர்கள்” என்ற அச்சுறுத்தல்களுக்கு ஆளாகின்றனர். சில பிள்ளைகள் தமது நண்பர்களின் தூண்டுதலின் பேரில் பெற்றோரை தொந்தரவுக்குட்படுத்துகின்றனர். எத்தனையோ பெற்றோர் வசதி வாய்ப்பின்றி, தமது பிள்ளைகளின் ஆசைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் தவிக்கின்றனர். சில பெற்றோர் வசதி வாய்ப்பு இருந்தும் உத்தியோகப்பணி காரணமாக பிள்ளைகளை கூட்டிச் செல்ல முடியாது சமாதானம் சொல்கின்றனர். இருப்பினும் அநேகமான வர்கள் தமது பிள்ளைகளை உறவினர் களோடும், நண்பர்களோடும் அனுப்பி வைக்கின்றனர். இவ்வாறு செல்லும் பிள்ளைகள், தமக்குக் கிடைத்த திடீர் சுதந்திரத்தைத் தவறான வழிகளில் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பின்னர் எமது மண்ணுக்குத்

திரும்பும் போது வேறுபட்ட மனிதர்களாக வருகின்றனர். இங்குள்ள தமது நண்பர்களுக்கும் தமது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து, அவர்களுக்கு ஆவலை ஊட்டுகின்றனர். தென்பகுதி கலாசார பாணியில் வீதியிலே வலம் வருகிறார்கள்; அரைகுறை அந்நிய பாசையில் எமது தாய்மொழியை விலைபேசி மகிழ்கின்றார்கள். இவ்வாறானவர்களை இந்த மாயையில் இருந்து விடுவிப்பது எப்படி? இது அநேக மானவர்களின் மனக்கிலேசம். எனவே, வெள்ளம் வருமுன்னே அணை கட்டுவது சிறந்தது. இதில் பெற்றோர் மிகவும் அவதானமாக செயற்படுவது சிறந்தது.

தென்பகுதியில் இருந்து இங்கு வருகின்ற சுற்றுலாப் பயணிகள், எமது புனித பூமியைக் காண ஆவலோடு வருவது எமக்குப் பெருமையே. இருப்பினும் எமது மக்களின் நடை உடை பாவனையைக் கருத்திற் கொள்ள மறுப்பதே மிகவும் வேதனைக்குரிய விடயம். எமது மண்ணில் உள்ள புனிதஸ்தலங்கள் இவர்களின் கேளிக்கை நிலையங்களாக மாறி வருகின்றன. இச் சுற்றுலா பயணிகளால், இந்தப் புனிதஸ்தலங்களின் புனிதத்தன்மை மாறுபடுகின்ற வாய்ப்பு அதிகரித்துள்ளது.

அதாவது, இப்புனிதஸ்தலங்களில் ஆசாரத்தன்மை பேணப்படாமையே குறிப்பிடத்தக்கது. அசைவ உணவுகளை உட்கொண்டு விட்டு

ஆலயங்களினுள் செல்லுதல், ஆண்கள் மேலங்கியுடன் ஆலயத்தினுள் செல்லுதல், பெண்கள் எமது கலாசாரத்திற்கு புறம்பான ஆடை அணி கலன்களை அணிந்து செல்லுதல், ஆலயத்தில் தகாத வார்த்தைப் பிரயோகம், மது போதையில் ஆலயம் செல்லுதல், உரத்த சத்தத்துடன் அனாவசிய கதைகளைக் கதைத்தல் போன்ற செயல்கள் எமது ஆலயங்களின் ஆசாரத் தன்மையை மாசடையச் செய்கின்றது.

தென்பகுதியில் இருந்து வருகின்ற பயணிகள், தம்மோடு நோய்க்கிருமிகளையும் இங்கு காவி வருகின்றனர். இதனால், எமது யாழ் மண் தொற்று நோயின் தாயகம் ஆக மாறி வருகின்றது. அண்மையில் எத்தனையோ இளம் வயதினர் கூட வைரஸ் காய்ச்சலினால் மடிய வேண்டிய நிலைமை அனைவரும் அறிந்ததே. வெளிநாடுகளில் வசித்து வரும் எம்மவர்கள், "யாழ் மண்ணில் தீராத நோய் பரவியுள்ளதால் நாங்கள் உவ்விடம் வருவது அவ்வளவு நல்லதாகத் தெரியவில்லை" என தயங்கியதைக் கூட அறிய முடிந்தது. தென்பகுதியில் இருந்து வருகின்ற பயணிகள் சுகாதார பழக்க வழக்கங்களினை பின்பற்றுவது இவ்வாறான அவப்பெயர்களை தடுக்க வழி சமைக்கும்.

அதேவேளை, "ஏ-9" நெடுஞ் சாலை திறக்கப்பட்ட பின் இங்கு வரும் வாகனங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இதனால்

போக்குவரத்து நெருக்கடிகள் அதிகரித்துள்ளன. இதன் விளைவு நாள் தோறும் நாம் விபத்துக்களைப் பற்றிய செய்திகளை கேட்டு வியக்கின்றோம். தென்பகுதியில் இருந்து வரும் வாகனங்களின் சாரதிகள், வேகக் கட்டுப்பாடு எதனையும் அவதானிப்பதாகத் தெரியவில்லை. பாடசாலைகள், ஆலயங்கள், மருத்துவமனைகள், பொலீஸ் நிலையங்கள் என எவையும் அவர்களின் வேக எல்லையை நிர்ணயிப்பதில்லை. இவ்வாறு அவர்களின் பொறுப்பற்ற தன்மை, அப்பாவி உயிர்களைப் பலி கொண்டும், வேகம் குறைந்தபாடாயில்லை. தற்போதும் விபத்துக்கள் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளன. பொது அமைப்புக்கள் கண்டனங்களை விடுத்தும் யாரும் இது பற்றிக் கண்டு கொள்வதாக இல்லை.

அடுத்து நாம் ஒரு முக்கிய விடயத்தை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். யாதெனில் எமது பாரம்பரிய பொக்கிஷங்கள் கடத்தப்படுகின்ற விடயம். எமது மண்ணில் தொன்று தொட்டு பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்த அரும் பொருட்கள் களவாடப்பட்டு தென்பகுதிக்கு கடத்தப்படுகின்றன. இது பெரும் வேதனைக்குரிய விடயம். சிலர், தென்பகுதியில் இருந்து வருவோருக்கு, இவ்வாறான பொருட்களை மிகக் குறைந்த விலைக்கு விற்கின்றனர். அவர்கள் அதனை தென்பகுதிக்கு பக்குவமாக எடுத்துச் சென்று பெருந்தொகையான பணத்திற்கு விற்பனை செய்து வருகின்றனர்.

சுற்றுலா எனும் போர்வையில் வரும் இவ்வாறான நபர்கள் வியாபாரம், கடத்தல், கொள்ளை போன்ற விடயங்களில் மிக அக்கறையோடு ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறு செயற்படுபவர்கள் மீது பொது மக்கள் மிகவும் விழிப்போடு இருக்க வேண்டும். இந்த விடயத்தில் எமது கலாசாரத்தைப் பேணும் அமைப்பினர் எச்சரிக்கை விடுத்து வருகின்றனர். இதற்கு பொது மக்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படின் இவ்வாறான புல்லுருவிகளை இனங்காணலாம். மற்றும் வீடுகளுக்கு வியாபாரம், சோதிடம் என்று கூறி வருபவர்கள் மீதும் கவனம் செலுத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு வரும் நபர்கள் வீட்டில் பொருட்கள் விற்பது போல் அல்லது சோதிடம் பார்ப்பது போல் நடித்து அவதானித்து விட்டு இரவு வேளைகளில் தமது கைவரிசையைக் காட்டுகின்றார்கள். சிலர் பட்டப்பகலிலேயே பெறுமதியான பொருட்களைத் திருடிச் சென்று விடுகின்றனர்.

எனவே, சுற்றுலா என சுற்றிச் சுற்றி வருபவர்கள் விடயத்தில் அவதானமாக இருப்பதுடன், உங்கள் பிள்ளைகளின் சுற்றுலா விடயத்திலும் அவதானம் எடுத்து, அழிவுப் பாதையில் செல்லுகின்ற சமூகத்தை நெறிப்படுத்தி, நல்வழியைக் காட்டி எமது அரும் பொருட்களையும் பாதுகாத்து எமது பாரம்பரியத்தைக் கட்டிக் காப்போமாக.

அங்கக் குறையொரு தூசு

மெய்க்குறையால் வாழ்க்கையே பொய்த்ததென எண்ணிநீர்
கையறுநி லையாய்க் கலங்காதீர் - உய்யவழி
இங்கிருக்குன் உள்ளத்தை நன்குரமாக் கின்வெல்வாய்
அங்கக் குறையொரு தூசு.

உடலானம் கண்டுண்ணை எள்ளிநுகை யாடும்
திடமில்லா நெஞ்சத்தார் மாறார் - விடமென
இங்குதான் வீற்றிருப்பார் நெஞ்சம்நீ அஞ்சிடாது
பொங்கிவரும் உன்நிறமை காட்டு.

காட்டும் திறமையாலே காசினியே உன்னைவாழ்திச்
சூட்டுமே பொன்மாலை பார்த்ததை - விட்டிடுவர்
ஊனமென மெய்க்குறையை எள்ளிநுகை யாடியவர்
ஊனம்தம் நெஞ்செனக் கண்டு.

வஞ்சகம் சூதுபொய் கொள்ளை கொலையென்ன
அஞ்சிடத் தக்க அநீதிகள் - செஞ்சலையும்
ம(ர)க்களிடை கண்ணற்றுக் கேள்வியற்று வாழ்கின்ற
மக்கள்உம் நெஞ்சிலில்லை மாசு.

-பழையோள் குழவி.

மாற்றீட்டு மருத்துவம் - ரீக்கி (Reiki)

மாற்றீட்டுமருத்துவமானது அக்குபஞ்சர், மூலிகைமருத்துவம், ரைச்சி (Taichi) யோகா, ரீக்கி (Reiki) போன்றவற்றை உள்ளடக்குகின்றது. இது உலகின்பல்வேறு பகுதிகளிலும் பின்பற்றப்படுகின்றது. இது மேலைத் தேய மரபு வழி மருத்துவத்திற்கு பிரதியீடாக அமையா விட்டாலும் பலசந்தர்ப்பங்களில் அதற்கு ஒரு குறை நிரப்பியாக அமைகின்றது. ஐக்கிய அமெரிக்காவில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்ட மக்கள் ஏதோ வெளிகு வகையிலான மாற்றீட்டுமருத்துவ முறையினை பின்பற்றுகின்றனர். அத்துடன் சிறி லங்காவிலும் இம் முறை பரவலாக பின்பற்றப்படுகிறது.

அண்மைக் காலங்களில் மேலைத்தேய மருத்துவ நிறுவனங்கள் மாற்றீட்டு மருத்துவ முறைகளை கருத்திலெடுத்து சீர்தூக்கிப் பார்க்க எத்தனித்துள்ளன. ஐக்கிய அமெரிக்காவிலுள்ள மருத்துவ கல்லூரிகளில் மூன்றில் இரண்டு பங்கானவை மாற்றீட்டு மருத்துவத்துறைகளில் சில கற்கை நெறிகளை வழங்குகின்றன. (இதற்கு : உதாரணமாக மிகவும் பெயர் பெற்ற Harvard ஹாவர்ட், கொலம்பியா, கலி போனியா, போன்ற கல்வி நிலையங்களை குறிப்பிடலாம்.) மெது உடலில் பல

தொகுதிகள் உண்டு உதாரணமாக குருதிச் சுற்றோட்ட தொகுதி சமிபாட்டு தொகுதி நரம்புத் தொகுதி போன்றன. இவை ஒருங்கிசைவாக செயற்பட்டு உடலை ஆரோக்கியமாகப் பேணுகின்றன. இதனால் நாம் ஆரோக்கியமாக உண்கிறோம். ஏதோ ஒரு தொகுதியோ அல்லது சில தொகுதிகளோ சீராக செயற்படாத விடத்து நாம் சுகநீமமாக உணர்கிறோம்.

ரீக்கி (Reiki) என்பது ஓர் அகில உயிர் உந்து சக்தியாகும். இது மூக்கு உள்ளும் புறமுமாக மீமை சூழ்ந்து நிற்கின்றது இந்த சக்தியானது மெது உடலிலுள்ள ஏழு மையங்களினால் சூழப்படுகின்றது. இம் மையங்கள் சக்கராங்கள் (Chakras) என அழைக்கப்படுகிறது. அவையாவன சகஸ்ஹாரம் (சிரசு), ஆஜ்ஞா (புருவம்), விசுத்தி (கழுத்து), ஆநாகதம் (இதயம்), மணிபூரகம் (கொப்பூழ்), சுவாதிஷ்டானம் மூலாநாரம் ஆகும். மேலும் ஏழு செறிவு மிக்க சக்திபடைகளும் மெது உடலை சூழ உள்ளன. இச்சக்திபடைகளும் மேலுள்ள சக்தி மையங்களோடு தொடர்புள்ளவை. ரீக்கி முறையின் அடிப்படையில் சக்தி குறிப்பிடப்படாமல் பாகங்களினூடாக சக்கரங்களினால் வழிகாட்டப்படுகின்ற அடிப்படையில் மெது உடலினுள் புகுகின்றது. அதனால் நாம் சுக தேகிகளாக உள்ளோம். இப்பாதைகள் தடை

செய்யப்பட்டு சக்திப் பயச்சல் சமநிலை குழம்பும் போது நாம் சுகயீனமாக உணர்கிறோம். நீக்கிசிகிச்சையானது இப்பாதைகளைச் செவ்வையண்ணி சக்திப் பயச்சலை சமநிலையாக்கி ஆரோக்கியத்தை உருவாக்குகின்றது. நீக்கி முறையில் சுகமளிப்பவர்கள் உயிர்விசைச் சக்தியை அணுகி அதனைக் கொண்டு உடல் மனம் ஆவியை குணமாக்குகின்றனர். இதே எண்ணக்கருவே யோகா அக்கு பஞ்சர் மற்றும் ரைச்சியில் (Taichi) இல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நீக்கி முறையில் குணமளிப்பவர் முதலில் தனக்குள் சக்தியை உள்வாங்கி தனது கைகளினூடாக நோயாளியின் உடலினுள் சக்தியை பயச்சுகிறார். இதன் மூலம் தடைப்பட்ட பாதை வழிகளை செம்மையாக்கி சக்திப் பயச்சலை சீராக்கி ஒரு முழுமையான குணமாக்குதலிற்கு வழி அமைக்கின்றார். நீக்கி முறையில் பலன்கிடைப்பது விரைவானதாகவோ அல்லது தாமதமானதாகவோ அமையக்கூடும். நீக்கியானது ஏனைய சிகிச்சை முறைகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது என்றால் அது ஆழ ஊடுருவிப்படுத்து செவ்வதில்லை, மேலும் இதில் அறுவை சிகிச்சை, பராமரிப்பு முறைகள், ஊசிபோடுதல் அல்லது சிகிச்சை அளிக்கும் ஒழுங்கு முறைகள் என்று எதுவும் இல்லை. நீக்கியானது மருத்துவ முறைகள் அறுவை சிகிச்சைகள் போன்ற ஏனைய சிகிச்சை வடிவங்களுடன் சேர்த்து பாவிக்கக்கூடிய தொன்றாகும்.

நீக்கி சிகிச்சை முறையானது 19ம் நூற்றாண்டில் ஐப்பானில் Dr. Ushii (ஊசியீ) என்பவரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது அவர் தெய்வீக குணமாக்குபவர்கள் எவ்வாறு மக்களை குணமாக்குகிறார்கள் என்ற ஒர் ஆய்வில் ஈடுபட்டார். கிறிஸ்துவுட்படி குணமாக்கினார்திடேத், நேபாளம் போன்று இடங்களில் தெய்வ சக்தியைக் கொண்டு வந்த மக்களை குணமாக்குகிறார்கள் என்றெல்லாம் இவர் ஆராய்ந்தார். அவர் அப்போது தியானங்களினூடாக நீக்கி எனப்படும் குணமாக்கும் நூட்பத்தை அடைந்து கொண்டார். அவர் நீக்கி நிறுவனத்தை நிறுவினார். இது பின்னர் அமெரிக்காவுக்குப் பரவியது இதனைத் தொடர்ந்து உலகின் ஏனைய பகுதிகளுக்கும் பரவியது இந்த அமைப்பானது ஒரு மூத்த நீக்கி ஆசனையும் பல நீக்கி ஆசிரியர்களையும் ஏராளமான செயற்படுத்துணர் களையும் கொண்டதாக இருக்கும். குணமாக்கும் வல்லமையானது இந்த மூத்த ஆசனிடமிருந்து பல வழிப்படுத்தல் ஊடாக கடந்து செல்லும் இங்கே ஆசிரியருக்கும் மாணாக்கருக்கும் இடையே ஆளுக்கும் ஆள் தொடுகை மூலம் சக்திகடத்தப்படும். ஆசிரியாரானவர் இப்பயிற்சியாளர்களின் சக்கரமையங்களை திறந்து விடுகின்றார். இதனால் சமநிலைப்படுத்தப்பட்ட நீக்கி சக்தி அவருடாக பயிற்றுவிக்கின்றது. இச்சக்தியானது இப்பயிற்சியாளரால் தனது நோயை குணமாக்கிக்கொண்டவோ அல்லது பிறிதொருவரின் நோயைக் குணமாக்கிக்கொள்ளவோ பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

இது ஒரு விதத்தால் அடையப்பட்டால் அவருக்கு வாழ்க்கைக் காலத்துக் கானாகுணமாக்கும் வல்லமைகிடைக்கும். நீக்கி குணமளிப்பவர்களுக்கு சென்று குறித்தொதுக்கப்பட்ட சில நெறி முறைகள் உண்டு. இது அவர்களுடைய வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துகின்றது. அவர்களுக்கான நெறி முறைகள் யாவும் “இன்று” என்ற பதத்துடன் ஆரம்பிக்கின்றது. அவர்களுடைய நெறி முறைகள்.

1. இன்று கோபிக்கக் கூடாது கோபமான ஓர் எதிர் மறையான மனப்பாங்கு ஆகும். இது பரபரப்பை உருவாக்கும். குருதி அழுத்தத்தை கூட்டும். இதயத்தை நெருக்குதலுக்குள்ளாக்கும். பகுத்தறிவுடன் சிந்திப்பதை குழப்பும், பகுத்தறிவற்ற நடத்தையை தூண்டும். கோபம் என்பது ஒரு அடையாளம் காணக்கூடிய உணர்வாகும். ஒரு நீக்கிபின்பற்றுனர் கோபத்தை அடையாளம் கண்டு அதனைத் தவிர்த்துக் கொள்கிறார்.

2. இன்று கவலைக் கூடாது கவலை என்பது ஓர் ஆடு நூற்காலியைப் போல அதிகளவு அசைவுகள் உடையது. ஆனால் யாரையும் எங்கும் எடுத்துச் செல்லாது. நீக்கி பின்பற்றுனர் கவலைக்கான காரணத்தை தவிர்த்துக் கொள்ளுகிறார்.

3. இன்று உனது பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள், அயலவர்கள் உனது வாழ்க்கையில் உனக்கு உதவி செய்தவர்கள் அனைவருக்கும்

நன்றியுள்ளவனாகவும் மதிப்பளிப்பவனாகவும் இரு. நீக்கி பின்பற்றுணர்வுகள் தாம் வழங்கிய உதவிகள் குறித்து மகிழ்வாகவும் இடையூறு விளைவிக்கும் மகிழ்ச்சி தராத சந்தர்ப்பங்களை தவிர்ப்பவர்களாகவும் இருப்பர்.

4. இன்று எல்லா உயிர்களிடத்திலும் கருணை உள்ளவனாக இருநாம் வாழும் இச்சூழலும் முழு உயிர்க் கோளும் தமக்கிடையில் பல சிக்கலான இடைத் தொடர்புகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. ஒரு நீக்கி பின்பற்றுனர் அதற்கு மதிப்பளித்து அதனை மாற்றவோ அழிக்கவோ அல்லது மாசாக்கவோ எத்தனிக்கமாட்டார்.

5. இன்று உனது வருமானத்தை நேர்மையான முறையில் உழை. பெறும் பணத்துக்கு சமனான சேவையை வழங்கு.

நீக்கி சிகிச்சையானது ஒரு செளகரியமான அமைதியான அறையில் வைத்து வழங்கப்படும் சிகிச்சை பெற வருபவர் மாமிச உணவு மது புதைத்தல் ஆகியவற்றை சிகிச்சை பெறுவதற்கு ஆகக் குறைந்தது 24 மணித்தியாலத்துக்கு முன்பாக தவிர்த்திருத்தல் விரும்பத்தக்கது. சிகிச்சை பெறுபவர்தான்வான ஆடைகளுடன் ஒரு படுக்கையில் படுத்திருப்பார் சிகிச்சை அளிப்பவர் நேயாளியின் சக்கர மையங்களின் மீது தனது கைகளை மெதுவாக வைப்பார்

அல்லது உடலிருந்து சில அங்குலம் உயர்வாக பிடிப்பார். இவ்வாறு கைகளை 2 முதல் 5 நிமிடங்களுக்கு ஓரிடத்தில் நிறுத்தி வைத்திருப்பார் இவ்வாறு உடலிலுள்ள 14 மையங்களிலும் கைகளை வைத்து சிகிச்சையளிக்க கிட்டத்தட்ட ஒரு மணித்தியாலம் தேவைப்படும். சிகிச்சையின் போது நோயாளி அமைதியாக சுவாசத்தை உள்ளிழுத்து வெளிவிடும்படி வேண்டப்படுவார். இயலுமானால் அவர் தியானத்தில் ஈடுபடலாம்.

நீக்கியில் இருக்கும் இன்னுமொரு நன்மையாதொனில் ஒருவர் சய சிகிச்சையிலும் ஈடுபடலாம். இதன்போது அவர் ஓர் அமைதியான அறைக்குள் சென்று தனது கைகளை பல்வேறு இடங்களிலும் வைத்து தன்னைத் தானே குணமாக்கவும் முடியும். நீக்கி முறையானது தொலைதூர குணமாக்க குதலிலும் பயன்படுத்தக் கூடியதாகும். இதற்கு குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தக் கூடிய வகையில் உயர்பயிற்சிகள் பெறுதல் வேண்டும். நீக்கி முறையில் எடுத்த வயது பிரிவினையும் குணமாக்கு முடியும்: பச்சிளம் பாலகர் முதல் மிகவும் வயதானவர்கள் வரை விபத்துக்கள் இதய தாக்கு போன்ற அவசர நிலைகளிலும் கூட நீக்கி முறையை பயன்படுத்த முடியும். நோயாளது உடல்நீதியான, மனநீதியான, உணர்வுநீதியான உள்ளீதியான அறிகுறிகளை உருவாக்கும். சுகம்பெறுவதற்கு இந்த இயல்புகள் யாவும் திருத்தப்பட வேண்டும் நீக்கி

சிகிச்சை இவை களைத் திருத்தப் பல்வேறு வழிகளில் எத்தனிக்கும்.

1. எமது உடலில் இருக்கும் இயற்கையான குணமாக்கும் செயல்முறைகளை பலப்படுத்துவதன் மூலம் விரும்பப்படும் தேகாரோக்கியத்தை உருவாக்கி உடலிற்கு உதவி செய்யும்.

2. முழுமையானதும் ஆரோக்கியமானதுமான எண்ணத்தை உருவாக்கி முழு சக்தித் தொகுதிகளையும் சமப்படுத்துகிறது.

3. கோபம், வெறுப்பு, பொறாமை ஆகியவற்றை நீக்கி இவற்றுக்கு பதிலாக்கரிசனை, பகிர்ந்து கொள்ளல் அன்பு செய்தல் போன்ற மனப்பாங்குகளை விருத்தி செய்து உணர்வினைச் செம்மையாக்குகின்றது.

4. போதிய தளர்வினை வழங்கி அழுத்தத்தை நீக்கி மனத்திற்கு உதவுகிறது. எதிர் மறையான எண்ணங்களை அகற்றி ஆரோக்கியமான எண்ணங்களை உருவாக்குகின்றது.

5. ஒருவர்க்கு தன்னை அறியும் திறனை இது அதிகரிக்கிறது. தன்னையும் பிறரையும் இருக்கின்ற குறை நிறைகளோடு ஏற்று அன்பு செய்யும் திறனை உருவாக்குகிறது. இவ்வாறு அன்பு, நட்பு, பரிவு புரிந்துணர்வு ஆகியவற்றை விருத்தி செய்கிறது.

றீக்கி முறையானது ஏனைய ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சிகிச்சை முறைகளுக்கு பிரதியீடாக அமைய மாட்டாது. உதராண்மக ஒரு கட்டிற்கு சத்திரசிகிச்சை செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் அல்லது தெற்றுநேயக்கு உள்ளாகும் போது நுண்ணுயிர்க் கொல்லிக்கு பிரதியீடாக அமையாது பதிலாக வழங்கப்படும் சிகிச்சைகளோடு இணைந்து முழுமையான சுகத்தை விரைவாக அடையச் செய்யும் விஞ்ஞான ரீதியில் றீக்கியை விபரிப்பது கூட அத்துடன் றீக்கி சிகிச்சையின் வெற்றியை அளவிடுவதற்கு மேற்கத்தேய மருத்து வத்தில் பயன்படுத்தப்படும். குறிகாட்டிகளை (அளவு கோல்களை) பயன்படுத்தி விஞ்ஞான ரீதியான

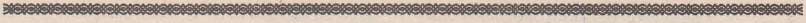
முடிவுக்கு வர முடியாது. ஆனால் அது மிகவும் பயன் உள்ளது என நன்கு அறியப்பட்டுள்ளது. ஒரு வேளை காலக்கிரமத்தில் விஞ்ஞான ரீதியான விளக்கங்களும் மதிப்பீட்டு முறைகளும் கண்டுபிடிக்க படக்கூடும்.

இலங்கையிலும் றீக்கி முறையிலான சிகிச்சை கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இதற்கென ஒரு மூத்த ஆசானும் பல பயிற்சியாளர்களும் உள்ளனர்.

ஆங்கிலத்தில்:- Dr. பந்து எது சூரியர்
(Bandu Edu suriyar)

தமிழில்:- ச. பிறட்டி (Bradley)

நன்றி:- Daily News (27.03.2003)

செய்தி

மிதிவெடிகளை அகற்ற அமெரிக்கா குழு நாயுடன் வருகை.

என்னப்பா மீதி வெடிகளை அகற்ற அமெரிக்காவிலிருந்து ஆட்களை கொண்டு வறாங்கள் உங்களுக்கு உந்த வேலை தெரியாதே.

கடவுளே நான் என்னப்பா செய்யிறது எங்களுக்கு பரம்பரை பரம்பரையாய் மீதியடிகளை (செருப்பு) களவாய்க் கரவிக் கொண்டு ஓடத்தன தெரியும்.

தோசைக் கல்லுடன் போராடிக் கொண்டிருந்தாள் புஷ்பா. அவள் பிறந்ததே போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் தானே. அந்தப் பதினாறு வயதுப் பிஞ்சு போராட்டங்களுக்கு மத்தியிலும் தனியொருத்தியாக வாழ்வில் எதிர்நீச்சல் போட்டுக் கொண்டிருந்தாள். ஒருவாறு சுட்டு முடித்த தோசைகளில் தனக்கும் ஆச்சிக்குமாக நான்கு தோசைகளை எடுத்து வைத்துவிட்டு “ஆச்சி! தோசை எடுத்து வைச்சிருக்கிறன் சாப்பிடுங்கோ.

நான் பள்ளிக்கு போட்டு வாறன்” என்றவாறு தனது கிழிந்து தொங்கிய புத்தகப் பையினுள் புத்தகங்களை போட்டுக்கொண்டு மறக்காமல் தோசைப் பார்சலையும் எடுத்துக் கொண்டு பள்ளிக்கு விரைந்தாள்.

“புள்ளை! மறவாமல் ராமையா கடையில தோசையை குடுத்திட்டு ஒரு கிலோ அரிசியும் ஒரு சண்லைட்டும் வாங்கிவா” என்றாள் ஆச்சி பூரணம். பூரணத்துக்கே சொல்ல மனதுக்கு கஷ்டமாகத் தானிருந்தது. ஆனால், என்ன செய்வது? அவளால் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த எழுபது வயசில தள்ளாடித் தள்ளாடி சோறு சமைக்கிறதே பெரும்பாடு. இதுக்குள்ள அவளால் எப்படி உழைக்க முடியும்?

தன் இயலாமையை நினைக்க அவளுக்கே அழுகை வந்தது. புஷ்பா! எவ்வாறு வளர வேண்டியவள்?

எப்படியெல்லாம் வாழ வேண்டியவள்? இப்படியெல்லாம் கஷ்டப் படவைச்சிட்டானே அந்த இறைவன். எல்லாம் விதியின் சதி! காலத்தின் கோலம்!

பழியை விதியின் மேல் போடவே பூரணத்தால் முடிந்தது. எனினும் மனமாட்டின் இராமீட்டை அவளால் நிறுத்த முடியவில்லை.

மனை உறுதி

அப்போ புஷ்பா சின்னப்பிள்ளை சிவலிங்கம், புஷ்பாவின் அப்பா. ஒரு தனியார் கம்பனியில் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். ஆச்சியின் ஒரே வாரிசு சிவலிங்கம் தான். சிவலிங்கத்தின் மனைவிகளாகவும் அந்தக் கிராமத்துப் பள்ளியில் தொண்டர் ஆசிரியையாக கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தாள்.

அந்தக் காலத்தில் தெல்லிப்பழையில் வசித்து வந்த சுமாரான வருமானமுள்ள குடும்பங்களில்

ஒரு கன்னிப் படைப்பு.....
செல்வி செந்தியா தீவேந்திரன்
மீசாலை

அவர்களுடையதும் ஒன்று எவ்வளவு மகிழ்ச்சியான சின்னக் குடும்பம்.

புஷ்பா பிறந்து..... தத்தி..... தவண்டு..... எழுந்து நடைபயின்று...

மழலை பேசி..... அனைவரையும்
மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்திக்
கொண்டிருந்தாள். ஆச்சிக்கு கூட
புஷ்பா எண்டா நல்ல விருப்பம்.
புஷ்பாவுக்கும் ஆச்சி எண்டா உயிர்.

சின்னஞ்சிறுசுப்பாத்தினுள் அடைக்
கலம் புகுந்த பஞ்சுக் கால்களால்
துள்ளியோடி தந்தையின் சைக்கிளில்
ஏறியமர்ந்து மகிழ்ச்சியில் ஆச்சி
யைப் பார்த்து தன் வெண் பற்கள்

ஒருவாறு புஷ்பா ஆறு வயதை
எட்டியதும் அவளை பள்ளிக்கூடப்
தீர்மானித்தார்கள்.

அந்நாள்.....? மறக்கவா
முடியும்.....? அன்று வீடே அமர்க்
களப்பட்டது. கனகா குழந்தைக்கு
புதுச்சீருடை அணிந்து, அவங்கரித்து
அழகு பார்த்தாள். சின்னதாய் ஒரு
புத்தகத்தை முதுகில் துள்ள.....

பளிச்சிட சிரித்து விட்டு,

“ஆச்சி! ஸ்கூலுக்கு போட்டு
வாறன்!” என்று அழகாக தலையைச்
சரித்து கண் சிமிட்டி விட்டு தந்தை
யுடன் சென்ற அந்தச்சிட்டு, இன்று.....

கால்களில் செருப்பின்றி.....
மாற்றுடையின்றி..... கைகளில்
தீக்காயங்களுடனும்.

ஓ! விதியே! இதுவும் உன் சதிதானா? ஆச்சியின் மனம் வெதும்பியது.

“இந்த யுத்தம், இடப் பெயர்வு எல்லாம் இல்லா திருந்தால் நாங்களும் நல்லாய்த் தானே இருந்திருப்பம்.”

புஷ்பாஇதைத்தான் ஆச்சிக்கு அடிக்கடி கூறுவாள். அந்த நாள் அவர்களது வாழ்வின் போக்கையே மாற்றியமைத்ததை ஆச்சியால் மறக்கத்தான் முடியுமா.....?

அன்று வழமை போலவே வேலைக்கு என்று போன சிவலிங்கம் திரும்பி வரவே இல்லை. எங்கெல்லாமோ தேடி..... யாரையெல்லாம் பார்த்துப் பேசி..... எத்தனை பேரை கெஞ்சி குழறி..... ஒன்றும் ஒரு வித பலனையும் கொடுக்கவில்லை.

அன்றுடன் தொடங்கிய துன்பம், அந்த வீட்டையே ஒரு சுடு, காடாக மாற்றியது.

“துன்பம் வந்தால் துரத்திக் கொண்டே வரும் போலும்” அடுத்த ஆறு மாதங்களில் குடநாட்டு யுத்தம் ஆரம்பமானது.

வெடிச்சத்தங்களும், ஆட் லறிகளும் அன்றைய காலைப் பொழுதை வரவேற்றன. திகிலூடன் ஆரம்பமானது அந்த நாள். என்ன நடக்குமோ? ஏது நடக்குமோ? என்ற திகில் நண்பகலை நெருங்க நெருங்க நிலமை மோசமடைந்தது.

சனத்திரள் வீதியெங்கும் கையில் அகப்பட்டதை எடுத்துக் கொண்டு கனகாவும்குழந்தையுடனும் மாமியுடனும் புறப்பட தாயாரானாள். வீட்டுப் படலைக்கு வந்தவள் ஏதோ நினைத்தவளாய்,

“நிலவூங்கோ! ஒருக்கா நான் போய் உந்த ஆட்டை அவிட்டுப் போட்டு வாறன். அதுவும் பாவம் தானே” என்று கூறிவிட்டு கொல்லை யை நோக்கி விரைந்தாள்.

அடுத்து கேட்டது “ஆ! அம்மா!..... ஆ” என்ற கனகாவின் அலறல்தான். ஓடிச் சென்று பார்த்த போதுதான் நிலமை புரிந்தது “ஷெல்”வின் வடிவில் வந்த காலனின் சதியால் கனகா இரத்த வெள்ளத்தில் உயிருக்காக போராடிக் கொண்டிருந்தாள்.

கனகாவிக்கிவிக்கி அழுதாள். ஏதோ சொல்ல முற்பட்டாள். “மாமி! புஷ்பா.... பாவம்..... சின்னப் பிள்ளை! க..வ...னமாய்.....” அவளது தலை சரிந்தது. அவளது உயிர்பிரிந்து விட்டிருந்தது.

அயல்வீட்டுசந்திரனின் உதவி யுடன் வீட்டிலேயே குழி தோண்டி மருமகளை புதைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளானாள் பூரணம். கதறியழுத புஷ்பாவை அணைத்த படிவீட்டை விட்டு வெளியேறினாள்.

எங்கே செல்வது என்று புரியாது நின்றவளுக்கு அவளது

கணவன் விட்டுச் சென்ற ஒரு துண்டுக் காணி ஒட்டுமடத்தில் இருப்பது நினைவில் வந்தது. அங்கு சென்று குடிவமைத்து குடியேறினாள்.

பத்து வருடமாக இங்குதான் வாழ்கிறாள். ஆரம்பத்தில் தன்னிடமிருந்த நகைகளை விற்றும் வீடுகளில் பாத்திரம் கழுவியும் புஷ்பாவை படிப்பித்தாள்.

பதினமூன்று வயதடைந்ததும் புஷ்பா தான் தோசை சுட்டு விற்று சமாளிப்பதாக பிடிவாதம் பிடித்தாள். முதுமை காரணமாக வந்த இயலாமையால் பூரணம் ஒருவாறு சம்மதித்தாலும் முழுமையாக அவளிடம் அப்பொறுப்பு ஒப்படைக்காது தன்பங்குக்கு கோழிகள் வளர்த்தும் வீட்டுத் தோட்டம் வைத்தும் அவள் படிப்புக்குச் செலவிட்டாள்.

நினைவுகளில் சங்கமித்திருந்த பூரணம் நிய உலகுக்கு வந்தவளாய் “புஷ்பா! வந்திடப் போகிறாள் இன்னும் சமைக்கலையே” என எண்ணியவாறு எழுந்தவள் என்று மில்லாதவாறு தடுமாறினாள். தாடாலென நெஞ்சைப் பிடித்துக் கொண்டு விழுந்தாள்.

நினைவு திரும்பிய போது புஷ்பா பள்ளி சீருடை கூட மாற்றாது விசும்பியபடி நின்றுருந்தாள். முதுமையின் கோரப் பிடியில் மரணம் தவிர்க்க முடியாதது என்று உணர்ந்தாள் பூரணம்.

“புஷ்பா! நீ தைரியமாய் இருக்கணும் அம்மா.....! நீ கவலைப் படாது..... கவனமாய் படிக்கணும். என்னால முடிஞ்சது இவ்வளவு தான்... பாங்... கி...ல உங்க... அப்பன் உனக்காக..... விட்.. டுப்போன காகம்.... கொஞ்ச.. மிருக்கு உன்... படிப்புக்கு..... உதவும்..... படிக்கும் பெண்கள் விடுதியில்..... இனி..... நீ சேரலாம். அங்கை..... எல்லா..... ஏற்பாடும்..... செஞ்சாச்சு நீ கவனமாய்.. அ...ங்...கை இருந்து படிச்...சு உனர் அப்பா..... அம்மாட கனவை நனவாக்கிடு..... என்ற ஆசையும் அதுதான்.... நான் நடுத்தெருவில... விடுறனே..... எண்டு நினையாத.... என்னால இனி..... மு...டி...யா...தும்மா என்ற ஆசையை... நிறைவேத்... துவியா?” விக்கியபடிகண் கலங்கி கேட்டாள் பூரணம். ஆச்சியின் கைமீது தன் கையை வைத்து “நிச்சயமாய் ஆச்சி” என்றாள் புஷ்பா திடமாக.

ஆச்சியின் உயிர் அவளுடலை விட்டுப் பிரிந்தது.

“ஆச்சி.....!!! ஆ...ச்சி!” என்று கத்தினாள் புஷ்பா. அதன்பின் அவள் கண் கலங்கவே இல்லை. ஏனெனில் எது வந்தாலும் திடமாயிருந்து தன் கனவை தன் பெற்றோரின் கனவை நனவாக்குவேன் என்று திடசங்கற்பம் பூண்டு விட்டாளே அவள்.

(யாவும் கற்பனை)

HITLER'S LOVE STORY

-Tharshana

Hitler, who was a cruel and unrelenting enemy of the Jews, was a tender-hearted man who knew how to love and arouse love for himself in others hearts; hence he had several love affairs.

In his early manhood, he was much attracted towards elderly women. Helen Bechstein, wife of a wealthy piano manufacturer, was one of such elderly women who were fascinated by Hitler; she would call Hitler "my wolf" and tell him how to dress attractively. For hours Hitler would sit at her feet, his head resting in her lap. With the intention of keeping him under her control Helen contributed a large sum of money on Hitler's missions; and when this idea would not work she made plans for her daughter to trap him in her love. Helen gave parties which enabled him to get useful friendship with some wealthy and influential Munich families who contributed substantial sums to his political party; she also introduced him to Elsa Bruckmann, wife of a millionaire Munich publisher. Both Elsa and Hitler were so deeply attracted towards each other that, for a period, the two were inseparable. On one occasion, Hitler told her

that his party had decided to publish a weekly newspaper and they had no money for it, Elsa at once gave him the required sum and she also introduced him to Mrs. Gertrud Von Seidlitz, the wealthy owner of a paper mill who supplied paper for his newspaper free of cost for years. During this period Helen, Elsa, and Seidlitz shared Hitler between them. Helen and Elsa poured as much as twenty five million gold marks into Hitler's pocket. Out of these funds he bought a new Mercedes-Benz car for his use. Later Helen paid for a house built for him. Then Hitler, as he had not married by then, needed someone to look after the house for him.

Angela Raubal, Hitler's half sister, was passing her days in abject poverty with her seventeen year old daughter Geli. Hitler contacted her and brought her along with her daughter home. Thenceforth she took upon the responsibility of the management of Hitler's household. Hitler cast a glance at Geli, and decided to have her as his mistress.

When Geli developed into a blooming young maiden, Hitler gave

her a room next to his own bedroom. Her mother was given an apartment in the rear portion of the house. Hitler enticed his dream girl with expensive gifts and his hypnotic spells. Geli's mother was aware of what was going on but she kept silence since she did not want to lose Hitler's support.

Geli was by nature a sensual carefree and fun loving girl. As she had an insight that Hitler had a bright future before him, she responded positively to Hitler's love and they both carried on their love affair stealthily. But Hitler used to tell people that he had no intention to marry anyone since he was wedded to Germany and Germany was his bride.

In case the party started to grumble about Geli-Hitler relationship he would pretend that she had come to Munich to study music and that he only permitted her to live in his apartment because she did not have the money to pay for lodgings elsewhere.

In spite of Hitler's every effort to have her exclusively for himself, Geli flirted with every man she met and went to bed with them if she thought her uncle (Hitler) would not catch her. But she was very serious with Hitler's flirtations with

other women. As the time passed Hitler became more and more busy with his political activities and other love affairs and had no time for Geli; she would always insist upon going out with him and Hitler would often leave her behind.

In september 17, 1931 when Hitler went to the north of Germany on election campaign he persistently refused to take Geli with him in spite of her ardent request. This hurt Geli very seriously. On that day, after Hitler had left, she went into room and cried for hours.

Next morning a maid took the morning Newspaper to Geli's room. She was shocked when she found her dead body lying on the floor with Hitler's Walter 6.35 pistol in her hand.

When Geli's death was informed to Hitler He was stunned and stood there motionless knowing not what to do. But the next moment he got concerned about the impact of the suicide on his political career as his opponents could hold him responsible for Geli's suicide. Suppressing his grief he asked his men to take the dead body to Austria and bury her before he reached back.

Hitler was grief stricken and his associates were busy safeguarding his

political career. His propaganda-Chief Goebbles concocted a story and gave it wide publicity. According to it, Geli was in love with a singer in Vienna and was pregnant by him. Hitler would not allow her to go with him to Vienna as he was a Jew, and Geli in her desperation committed suicide after Hitler had left the place.

This propaganda aroused public sympathy for Hitler, who was unable to overcome his grief despite his best efforts to do so. He made a show of his love for Geli for a long time. He kept her room exactly as it was the day she killed

herself and fresh flowers were placed on a table there daily. A painter called Adolf Zeiegler was commissioned to do Geli's portrait in oil colour. This picture occupied a place of honour in the reception room of Hitler's home. Two years later, when Hitler became the German chancellor, Prof. Josef Thorack, a sculptor, made a bust of Geli at Hitler's request and it was prominently displayed in the Chancellory in Berlin.

Hitler was a busy dictator and he lived such a hard life that in absence of women's love his tensions would have broken him badly.

உங்கள் ஆக்கங்களை, விமர்சனங்களை
“மானச தீபம்” வேண்டி நிற்கின்றது.
அவற்றை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

“மானச தீபம்”

இல. 23/6, 4^{ஆம்} குறுக்குத் தெரு,
கொழும்புத்துறை,
யாழ்ப்பாணம்.

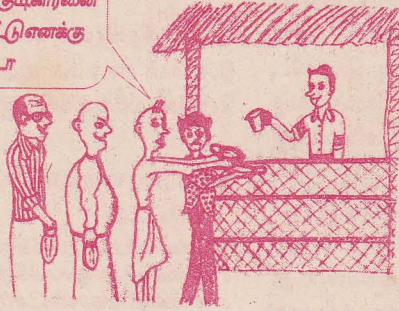
பல்துறைசார் மனிதர்கள்

குற்றம் மட்டும் கண்டு கொள்வார்
குறைகள் சொல்ல ஓடித்திரிவார்
பிழைகள் பிடிக்கப் பின்னால் வருவார்
பழிகள் சுமத்தப் பதுங்கி நிற்பார்
பகிடி பண்ணப் பார்த்துக் கிடப்பார்
பந்தம் பிடிச்சக் காரியம் செய்வார்
கோள்கள் சொல்லிக் கொழுவிவைப்பார்

கதைகள் கட்டிக் கதைத்து மகிழ்வார்
முன்னால் சிரித்துப் பின்னால் வைவார்
நன்மைகள் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார்
நாசங்கள் விளைக்கும் மனது கொண்டார்
தாமும் மனிதர்கள் என்று சொல்வார்.

— கனகவாணன்.

இந்தக் குடகாரனை
விட்டிட்டு எனக்கு
ஊத்தடா

இருவ வருட இவைச சஞ்சிகை

இவர்களுக்கீ...

கி. கலைவாணி	-	நவாஸி
இ. கிருபா	-	உடுப்பிட்டி
த. துவாரகன்	-	அரியாவை
ரி. சுபாஜினி	-	உடுப்பிட்டி
இ. யசோதா	-	கைதடி
ஜெ. சிங்கராசா	-	யாழ்ப்பாணம்
ஆ. யோகநாதன்	-	காவகச்சேரி

ஒன்பு நாங்கள் சிறு பிராயத்தில் நிலா! நிலா!! ஓடிவா, நில்லாமல் ஓடி வா என்று எங்கோ அண்ட வெளியில் இருக்கும் நிலவை லீட்டிற்ருள் வரும்படி ஆடிப்பாடி இன்புற்றிருப்போம். இன்றோ நமக்கு தேவையான விபரங்களைமெய்லாம் நாம் லீட்டிற்ருள் இருந்து கொண்டே உலகே..உலகே...வா! உடனே வா!! என்று கவி அழைக்க நம் கண் முன்னே விரிந்து படர்கின்றதைப்பார்க்கும் போது எங்கள் கண்களையே நம்பமுடிவதில்லை. இன்டர் நெட்டில் பார்க்க கேட்க முடியாதது எதுவுமில்லை என்றே சொல்லலாம். உதாரணத்துக்கு நீங்கள் யாரைப்பற்றியாவது உங்களுக்கு தெரிய வேண்டுமென்றால் இன்றநெட்டில்.... Alumini Club, schoolmate, collegemate, companymate, batchmate என்று எது தேவையோ அதை சேர்ச் என்ஜினில் ஏறி தட்டிப்பாருங்கள் கோடிக்கணக்கில் தகவல்கள் உள்ள இடங்களுக்கு கெல்லாம் உங்களை அழைத்துச் செல்லும். www.companymates.com. என்ற வலைமூலம் தன் பால்ய நண்பனை கண்டு கொண்டதாகவும் பரஸ்பரம் தங்கள் கல்லூரி நாட்களை நினைவு படுத்திக் கொண்டதாகவும் ஓரூவர் எழுதி உள்ளார்.

மலரும் நினைவுகள் வாழ்க்கையின் வரம்!

நர்சரி ரைம்ஸ் புடலாம், ஓவியங்கள் வரைந்து பழகலாம்..., கம்ப்யூட்டர் கேம்ஸ் விளையடாலாம், உலகத்தேசங்களின் முக்கியமான மனிதர்கள், நகரங்கள், நிகழ்வுகள், பண்டுகைகள் என எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

திரிங்கிலத்தின் இதயம் ஏறக் குறைய ஒரு காரின் அளவு இருக்குமாம். அதன் நாக்கு மட்டுமே கிட்டத்தட்ட ஒரு யானை சைஸ் என்று ஏராளமான அறிவியல் தகவல்கள்.

விதவிதமான புனைப்படங்கள், விளையாட்டுப்புதிர்கள் என உலக அதிசயங்கள் முதல் உள்நூர் செய்திகள் வரை எல்லாமே இருக்கிறது.

நெற்றில் வந்தது.....

மனிதர்கள்

என்னைப் பராமரிக்கிறார்கள்,
என்னைப் பாதுகாக்கிறார்கள்,
என்னைக் கொண்டாடுகிறார்கள்

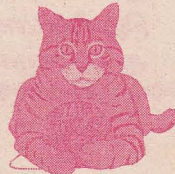
- எனவே இவர்கள்தான் என் கடவுள்
-நாய்

மனிதர்கள்

என்னைப் பராமரிக்கிறார்கள்,
என்னைப் பாதுகாக்கிறார்கள்,
என்னைக் கொண்டாடுகிறார்கள்

- எனவே நுன்தான் இவர்களின் கடவுள்
-பூனை

மாணச தீபம்

சுழற்சிப் படிவம்

9. மாணச தீபத்தை கைகளில் ஏந்தியுள்ள நீங்கள் மாணச தீபக் குடும்பத்தில் ஓர் அங்கத்தவர். ஒரு தடவை வாங்கியதால் இரு வருடத்திற்கு மாணச தீபம் உங்கள் கைகளில் இலவசமாகத் தவழ்வதோடு 3000/= பணப் பரிசினையும் உங்களுக்குத் தரப்போகிறது.

அதற்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டியது இவ்வளவே

1. இவ் அறிவித்தல்களின் முடிவில் தரப்பட்டுள்ள படிவத்தில் “அ” எனக் குறிக்கப்பட்ட இடத்தில் உங்கள் முழுப்பெயரையும் முகவரியையும் தெளிவாக எழுதுங்கள். எழுதியபின்
2. உங்கள் அருகாமையில் உள்ள தபால் நிலையத்தில் ரூபா 100 க்கான காசுக்கட்டளையொன்றை “மாணச தீபம்” என்ற பெயரிற்கும் கொழும்புத்துறை உபதபாற்கந்தோர் என்ற இடத்திற்கும் எனக் குறிப்பிட்டு மாணச தீபம் இல. 23/6, 4^{ஆம்} குறுக்குத் தெரு, கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம் என்ற விலாசத்திற்கு அனுப்பிவைக்கவும்.

அல்லது

உங்கள் விண்ணப்ப்படிவத்தையும் 100 ரூபாவையும் இல. 3, பழைய தபாற்கந்தோர் ஒழுங்கக, கொக்குவில் என்ற விலாசத்தில் நேரிலே சென்று கையளிக்கலாம்.

3. உங்கள் விண்ணப்ப்படிவம் தபாலிலோ நேரிலோ எமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றதும் மூன்று சஞ்சிகைகள் தபால் மூலம் உங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அவ்வாறு அனுப்பி வைக்கப்படும் மூன்று சஞ்சிகைகளினும் உள்ள விண்ணப்பப் படிவத்தில் “ஆ” என்றபிரிவில் உள்ள கூண்டுகளில் 1^{ஆம்} கட்டத்தில் உங்கள் பெயர் இடம் பெற்றிருக்கும் அச்சஞ்சிகைகளை நீங்கள் 50/= படி உங்கள் நண்பர்களுக்கு விற்பதன் மூலம் நீங்கள் செலவு செய்த 150/= பணத்தையும் மீள்ப் பெற்றுக் கொள்ளுவீர்கள். [ஆதலால் நீங்கள் முதற் பெற்ற சஞ்சிகை கூட உங்களுக்கு இலவசமாகவே கிடைக்கிறது.]
4. உங்களால் சஞ்சிகையைப் பெற்றுக் கொண்ட நண்பர்களும் 1, 2, 3, இம் சொல்லப்பட்ட விதிகளின் பிரகாரம் தொடர்ந்து செயற்படும் போது உங்கள் பெயர் படிப்படியாக “ஆ” பிரிவில் உள்ள 4^{ஆம்} கட்டத்தை

அடையும். இவ்வாறு 4^{ம்} கட்டத்தை அடைந்த எல்லா விண்ணப்பப் படிவங்களும் எம்மிடம் திரும்பும் போது உங்களுக்கு ரூபா 3000/= கிடைக்கப்பெறும்.

5. உங்கள் துரித விற்பனையே நீங்கள் பணம் பெறுவதை விரைவாக்கும். விற்காது இடையில் நிறுத்தப்படும் சஞ்சிகை களிணால் ஏற்படும் பாதிப்புகளுக்கு நாம் பொறுப்பாளிகளல்ல.
6. உங்களால் விற்கப்படும் மூன்று சஞ்சிகைகளில் உள்ள விண்ணப்பப்படிவங்களை உங்கள் நண்பர்கள் எமக்குத் திருப்பி அனுப்பின், கிடைக்கப் பெறும் சந்தர்ப்பத்தில் உங்களுக்கு மாணச தீபம் இரு வருடத்திற்கு இலவசமாக வழங்கப்படும் வாய்ப்பையும் பெறுவீர்கள்.

மாணச தீபம் சுழற்சிப் படிவம்

[அ] 1. பெயர்:-

விலாசம்:-

.....
.....
.....
.....

[ஆ] 4.

3.

2.

1.

பாபு இலக்கணக் கட்டுரை

1

"வகுப் பகுப்பு" எனப்படும் இவ்வகட்டுரை
 நடைமுறைக்குரிய "வகுப்புகள்" இவ்வகட்டுரை
 கருத்துக்களைக் கொண்டு வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்

வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்
 வகுப்புகள் வகுப்புகள் வகுப்புகள்

வாழ்க்கைக்கான போர்

த. ஜெயசீலன்

தோற்றுத்தான் போவேனோ? “சமூகப் பூதம்”
துரத்தியெனைத் தாழ்த்தி வைத்து, மிதித்து, எந்தன்
ஆற்றல்களை மதிக்காது பலத்திமிரால்
அலட்சியமாய் எனை விழுங்கிக் கழித்துப் போக
தோற்றுத்தான் வீழ்வேனோ? கால ஊற்றில்
துரும்பொன்றாய், சிறு புழுவாய், தட்டிக் கேட்க
ஆற்றலற்ற அடிமையனாய்..... காணாமற்போய்
அழிவேனோ? இல்லையென்று நிமிர்ந்து நிற்பேன்.

“என்ன குறை - உன்னை விட”? என்று கேட்பேன்.
“எதிற் சிறியோன் - உன்னை விட”? நிமிர்ந்து ஆர்ப்பேன்
என்னை விடப் பெரியன் என எண்ணும் உந்தன்
அழுக்ககற்ற கங்கை நதி கொணர்வேன்; மோதி
என் சுயத்தை மறுதலிக்கும் பூதம் தன்னை
எடுத்தெறிவேன்! எனக்கென்றோர் சமூகஞ் செய்வேன்.
என் பலத்தில் விசுவரூபங் கொள்வேன்! தோற்று
இறங்காமல் - வாழ்வது தான் வாழ்கை; வாழ்வேன்.

50/=